

37

Heybeliada Ruhban
Okulu Açılamaz...

Ülkü Ocakları

SAYI: 16 YIL : 2 AYLIK SOSYO-POLİTİK KÜLTÜR DERGİSİ AĞUSTOS-EYLÜL 2004

**Aile Bakanlığı
kurulmalıdır...** 30

**Ülkücüler Erciyes'e
Sığmadı...** 36

10

**Türkiye,
Misyoner Kuşatması
Altında**

ALEV ALATLI İLE SÖYLEŞİ

“Ülkücülüğün tarifi biraz da olmayacak gibi görünenin üstesinden gelmek değil midir?”

20

İçindekiler

Sunuş

2	Sunuş
3	Başbuğ'dan
4	Liderden
8	Genel Başkan'dan
10	Okula Gönderdiğimiz Çocuklarımız, Misyonerlere Emanet!..
11	Misyonerler
12	Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri
14	ATO'dan "Misyonerlik" Raporu
17	Etkisi Artan Misyonerlik ve Avrupa Birliği Prof.Dr. Recep KÖK
18	Misyonerlikle Nasıl Mücadele Edilir? Yıldırım KOÇ
20	Dergimizin Alev Alatlılı Yaptığı Söyleşi
22	Paradoks Hakan SARILAR
24	Namaz Sosyolojisi ve Psikolojisi Üzerine Bir Mülhaza Gülhan HALİLOĞLU
27	Profesyonel Ülkücüler (I) Ali KINIK
28	Türk Din Anlayışı: Mâturidilik Hanifi ÖZCAN
30	Aile Bakanlığı Kurulmalıdır.. Cafer VAYNI
32	Kafkasların ve Türkistan'ın Stratejik Önemi Çağrı Kürşat YÜCE
35	İsrail'in Kürt Kartı Ahmet DEMİR
36	Erciyes Zafer Kurultayı Yapıldı
37	Ülkü Ocakları'ndan Kısa Kısa...

Ağustos sayımızla yine sizlerle birlikteyiz...

Bu sayımızda manevi değerlerimize balta vuran ve gençlerimizi kendi öz değerlerinden uzaklaştırıp, kandırarak tuzağa düşüren ve Türkiye toprakları üzerinde yasal olmayan yollardan Hristiyanlığı yaymaya çalışan misyonerlere dikkat çekmek istiyoruz. Hepimiz biliyoruz ki; şayet bu konuda önlemler alınmazsa toplumumuzda ahlaki ve sosyal yönden onulmaz yaralar açacaktır. İktidara gelebilmek için Siyonist - Haçlı emperyalizminin temsilcilerinden icazet alan AKP iktidarı, onlara diyet borcunu ödeyebilmek için misyonerlere geniş bir çalışma alanı sunmaktadır. Artık olay bize göre çığırından çıkmış ve misyonerlik ilkokullarımıza kadar girmiştir.. Tabii ki bu konuda en büyük görev anne ve babalara yani aileye düşüyor. Çünkü okullarımızdaki uygulanan eğitim sistemi ile bu tehlikeye karşı mücadele etmek imkansızdır. Misyonerlerin çalışmaları ile ilgili bir skandalı, dergimizin bu sayısında, fotoğrafları ile birlikte bulacaksınız.

Ayrıca, Alev Alatlılı ile yaptığımız söyleşiyi de ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Bu yıl 15. si kutlanan Erciyes Zafer Kurultayı, bütün provokasyon girişimlerine rağmen yüzbinlerce Ülkücü tarafından coşku ile kutlandı. Türk milliyetçileri, ülkemizin içinden geçtiği bu zor dönemde, dost ve düşmana, her zamanki gibi Türkiye'nin kurtuluşunun MHP'nin tek başına iktidarı ile mümkün olabileceğini Erciyes dağının zirvesinden bir kere daha haykırdılar. Erciyes Zafer Kurultayının fotoğraflarını da yine dergimizin sayfalarında görebilirsiniz.

Son günlerde MHP'ye yönelik saldırı ve provokasyonların artması, hareketin doğru yolda olduğunun bir göstergesidir.

Türk milliyetçileri, liderleri Devlet Bahçeli ile birlikte sınıksız kenetlenerek iktidara yürüyorlar. Ve buna içerdeki ve dışarıdaki hainler asla engel olamayacaklardır. Her dem yeniden doğarız, bizden kim usanası...

Gelecek sayımızda buluşmak üzere Allaha emanet olun...

Ülkü Ocakları

AYLIK SOSYO-POLİTİK KÜLTÜR DERGİSİ

Yıl : 2 Sayı: 16
AĞUSTOS-EYLÜL 2004

Sahibi
Alişan SATILMIŞ
www.alisansatilmis.com

Yazı İşleri Müdürü
İbrahim ÖZBAY
Genel Yayın Yönetmeni
Yıldırım ÇİÇEK
www.yildiraycicek.com

Yayın Danışmanı
Mustafa İLTERKİN
miltekin@ulkuocaklari.org.tr

Ülkü Ocakları İnternet Sayfası
www.ulkuocaklari.org.tr
ocak@ulkuocaklari.org.tr

İdare Yeri
Oğuzlar Mahallesi 42. Sokak
No: 26 Balgat / ANKARA
(0,312) 285 44 44 (pbx)

Düzenleme / Baskı
SARAY MATBAACILIK

Dergimizde yayınlanan makaleler kaynak gösterilmek şartıyla iktibas edilebilir. Gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan tüm yazıların sorumluluğu yazarına aittir. Dergimiz, prensip icabı ticari reklam almamaktadır.

Başbuğ'dan...

Ben Türk Milletini,
Sokaklarda ıspanak fiyatına satılan demokrasiye,
Rüşvet ve hile çiğnenen, çiğnetilen hukuk düzenlerine,
Ahlâktan mahrum bir hürriyete, tefeciliğe, karaborsaya yer veren bir iktisadi yapıya çağır-
mıyorum.

Türklük şuur ve gururuna, İslâm ahlâk ve faziletine, yoksullukla savaşa, adalette yarışa,
birliğe, kardeşliğe, kısacası hak yolu, ALLAH YOLU'na çağırıyorum. Modern medeniyetin en
ön safına geçmek üzere sıçramaya çağırıyorum.

Sizlere kolay bir başarı, vaad ediyorum. Kısa zamanda bir iktidar umanlar bizimle yola
çıkmasınlar. Yolumuz uzun ve çetindir. Bu yolda karşınıza menfaat teklifleri, tehditler ve
daha bir yığın engel çıkacaktır. Bu çetin yolda dayanabilecekler, bizimle gelsinler. Cesur
olanlar, kuvvetli olanlar, gerçekten inananlar kabilemize katılsınlar.

**“Milletler arasındaki mücadele şuurundan mahrum olan toplumlar başkasının
boyunduruğu altına düşerler.”**

**“Türk aydınları için Batı'nın sığınması olmak bir ideal olarak benimsenmiştir.
Milletimiz için bundan korkunç felaket düşünülemez.”**

**“Davalarımızın çözümü kendimize dönmek, sarsılmaz bir birlik halinde el ele ver-
mek ve geceli gündüzlü çalışmaya girişmekle mümkündür.”**

Başbuğ Alparslan Türkeş

Ülkü Ocakları (3)

LİDER'DEN

Türkiye'nin milli çıkarlarını oyuncak haline getiren AKP, dış politika alanında bir "slogan diplomasisi"nin peşinde sürüklenmektedir. Başbakan'ın ağzından düşürmediği "kazan-kazan" ve "bir adım önde olma" sloganları, anlamsız, ucuz sloganlardır.

Türkiye ne kazanmıştır? Başbakan asıl buna bakmalıdır. Bir adım önde olacağım diye doludizgin koşan Başbakan, bir soluk alıp nereye koştuğuna, Türkiye'yi nereye sürüklediğine bir bakmalıdır.

Aziz Dava Arkadaşlarım,
Türk Milliyetçiliğinin Gönül ve İman Erleri,

Bugün 15.'sini idrak ettiğimiz Erciyes Zafer Kurultayına katılan bütün ülkü ve dava arkadaşlarımı, Türk dünyasının mümtaz temsilcilerini ve değerli misafirlerimizi sevgi, saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Bu kutlu zafer kurultayı, Türk Milliyetçilerini bir iman, kardeşlik ve sevgi seli olarak coşku içinde biraraya getiren müstesna bir vesiledir. Böyle büyük çaplı bir buluşmanın dünyada başka bir örneği yoktur. Bu mutluluğu bizlere yeniden nasip eden Cenab-ı Allah'a şükrediyorum, daha nice büyük kucaklaşmalar yaşatmasını niyaz ediyorum.

Bu geleneği bizlere kazandıran Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'i bir kere daha rahmet ve özlemle anıyor, bizlere ışık tutan aziz hatırası önünde minnet ve tazimle eğiliyorum. Cennet mekanında ruhu şad olsun, dualarımız onunla olsun.

Onbeş yıl boyunca bizlere gurur veren bu büyük buluşmaların gerçekleşmesinde emeği ve hizmeti geçen bütün arkadaşlarıma gönülden teşekkürlerimi, tebriklerimi ve takdirlerimi sunuyorum.

Bugün Erciyes'in zirvesinde sergilenen bu muhteşem manzara, Türk Milliyetçilerinin Büyük Türk Milletinin yarınlarına ve bu Aziz Vatanın kaderine sahip çıkma azim ve kararlılığının çok anlamlı bir şahlanmasıdır.

Türk Milliyetçilerinin Erciyes'den yükselen bu sesi, Türkiye'nin şerefli mazisine ve milli kimliğine sahip çıkarak, bunların aydınlatıldığı yolda Türkiye'yi onurlu bir geleceğe taşıma iradesinin bir meydan okumasıdır.

Büyük ve güçlü Türkiye ülkesi ve sevdası, Erciyes'in dumanlı zirveleri kadar ulu ve yüce olan Türk Milliyetçilerinin tek bir nefes olarak yükselen bu sesine herkes kulak vermelidir.

Türkiye'nin milli birliğini hedef alan, Büyük Türk Milleti ailesinin kardeşliğini sabote etmek isteyen gaffet erbabı, iç ve dış ihanet odakları, bu milli şahlanıştan gerekli dersi vakit geç olmadan çıkarmalı ve kendilerine çeki düzen vermelidir.

Türkiye, bugün tarihinin en karanlık dönemlerinden birini yaşamakta, bir ateş hattından geçmektedir. AKP zihniyeti, yirmi ay içinde, Türkiye'yi sonu meçhul karanlık bir yola sürüklemiştir.

Böylesine ağır şartların hüküm sürdüğü bir dönemde toplanan Erciyes Zafer Kurultayımız, bu bakımdan büyük önem ve anlam kazanmıştır.

Şimdi sizlere AKP iktidarında yaşanan karanlık dönemin kısa bir muhasebesini yapmak istiyorum.

Sömürü edebiyatı ile iş başına gelen AKP, bugün kendi saltanatını sürdürmek telaşına düşmüştür. Siyasi gelecek hesabıyla Türkiye'nin yarınlarını ateşe atmaktan çekinmemiştir. AKP yöneticileri, gelecek nesilleri değil, gelecek seçimleri düşünmektedir.

Türkiye, en olumsuz şartlarda bile milli haysiyetini, milli çıkarlarını ve milli hassasiyetlerini korumasını bilmiştir. AKP iktidarı ise milli hassasiyetleri yok saymış, milli çıkarları ucuz pazarlık konusu haline getirmiş, Türkiye'nin milli haysiyeti üzerinden siyaset yapmak yoluna sapmıştır.

Bu gaffet yolculuğunun sonunda Türkiye bugün her alanda çok hazin bir duruma itilmiştir.

AKP bugün iktidardır, ama muktedir değildir. Acz ve hezeyan içinde bocalamakta, başıboş bir sürükleniş içinde çırpınmaktadır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu bu perişanlık tablosu AKP'nin eseridir. Gerçekler ortadayken AKP yöneticileri hâlâ büyük bir pişkinlikle pembe tablolar çizmektedir.

Türkiye'nin ekonomik ve siyasi alanda itibar kazandığı, her bakımdan iyiye gittiği yalanını söyleyebilmektedir. Bu, Türk Milletinin aklı, idraki ve hafızası ile alay etmektir.

Bugün, Türk ekonomisi her an patlamaya hazır bir

barut fıçısı haline gelmiştir. Ekonomik yapı bir bıçak sırtındadır. Krizin kapıda olduğu uyarılarına kulağını tıkayan AKP, hâlâ şov peşinde koşmaktadır. "Duble yol" gibi göz boyama amaçlı hayali projelerde geline nokta, tam bir "duble rezalet" olmuştur.

Ekonomide, Türk halkının yaşamına ve refahına yansıyan bir iyileşme bulunmamaktadır. İşsizlik ve yoksulluk giderek artmaktadır. Bugün, Türk halkı yoksulluğun ve çaresizliğin pençesine itilmiştir.

AKP'nin ampulü ekonomi alanında yatsıya kadar bile yanmamış, Türk milletinin ocağı söndürülmüştür. AKP'nin ampulü, sadece yürütülen talan ekonomisinde AKP'yi destekleyenlerin, vurguncuların yolunu aydınlatmıştır.

Türkiye'nin siyasi itibar kazandığı iddiaları da, içi boş bir slogandan öte hiçbir anlam taşımamaktadır.

AKP zihniyeti, bir fikir ve hizmet yarışı olan siyaseti bir ihtiras ve aldatma yarışı haline getirmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, Avrupa Birliği'nin talimatlarını yerine getirmek için bir büro olarak çalıştırılmıştır. Bu mu Türkiye'ye siyasi itibar kazandırmıştır?

Eve dönüş yasası adı altında PKK'lılar için af çıkartması, AB uğruna bölücü terörün ihanet provalarının cesaretlendirilmesi mi siyasi itibar kaynağı olmuştur?

Devletle, rejimle ve hukukla sorunlu olan AKP yöneticilerinin, milletvekili dokumolmazlığı zırhının arkasında saklanarak adaletten kaçmaları mı Türkiye'de siyasetin itibarını arttırmıştır?

Aşiret mensuplarının karakol basıp eroin kaçakçılarını polisin elinden aldığı ve bunun için AKP'li Bakanların araya girdiği Türkiye tablosu mu AKP için siyasi itibar vesilesi olmuştur?

Yoksa, AKP'nin önde gelen yöneticilerinin televizyon ekranlarında canlı yayın konusu olan saltanat hevesleri ve hanedan özentileri mi Türkiye'ye siyasi itibar kazandırmıştır?

AKP'nin Türkiye'ye kazandırdığı hiçbir itibar yoktur. Tam aksine, Türkiye'nin itibarının önündeki en büyük engel bizzat AKP ve onun temsil ettiği çarpık zihniyettir.

AKP iktidarı dış politika konularında da bir batağa saplanmıştır. Türkiye, sözü dinlenen ve ağırlığı olan bir ülke olmaktan çıkmış, sadece verilen görevleri yapan

**AKP'nin
Türkiye'ye
kazandırdığı hiçbir
itibar yoktur. Tam
aksine, Türkiye'nin
itibarının önündeki en
büyük engel bizzat
AKP ve onun temsil
ettiği çarpık
zihniyettir.**

bir taşeron, tehdit, baskı ve her türlü dayatmaya boyun eğen bir emir eri haline getirilmiştir.

Ancak, AKP yönetiminin bir noktada hakkını teslim etmek gerekir. Ekonomide özelleştirme politikası iflas eden AKP, dış politikayı özelleştirmede çok başarılı olmuştur. Türkiye'nin dış politikası, ABD ve AB'nin çıkarlarının emrine sokulmuştur.

Bugün Türkiye ile görülecek hesabı olan her ülke ve her grup, AB'ne teslim olan AKP vasıtasıyla Türkiye'ye bedel ödetmek için sıraya girmiştir.

Terör örgütü PKK ve içerdeki uzantıları, Yunanistan ve Ermenistan, hepsi sahnededir.

Türkiye'nin milli birliğini ve bütünlüğünü yıkmaya çalışan ihanet odakları, meydanı boş bulan bir cüretle tahriklerine hız vermiştir. Bunların en büyük cesaret kaynağı AKP iktidarındır. Türkiye'nin geleceği ve milli birliği ileride çok tehlikeli bir siyasi kumar oynayan AKP bunun hesabını verecektir.

Türkiye'nin milli çıkarlarını oyuncak haline getiren AKP, dış politika alanında bir **"slogan diplomasisi"**nin peşinde sürüklenmektedir. Başbakan'ın ağzından düşürmediği **"kazan-kazan"** ve **"bir adım önde olma"** sloganları, anlamsız, ucuz sloganlardır. Türkiye ne kazanmıştır? Başbakan asıl buna bakmalıdır. Bir adım önde olacağım diye doludizgin koşan Başbakan, bir soluk alıp nereye koştuğuna, Türkiye'yi nereye sürüklediğine bir bakmalıdır.

Bugün Irak politikamız her yönüyle iflas etmiş, milli çıkarlarımızın belirlediği kırmızı çizgiler artık kalmamıştır. Kuzey Irak'ta PKK cirit atmaktadır. Bağımsız Kürt devlet kurulması sürecinde sona yaklaşılmaktadır. Türkmen kardeşlerimiz, Kürt gruplara şirin görünmek

için yalnız bırakılmış, ateşe atılmıştır.

AKP'nin bu politikalarından kazanan sadece Kürt gruplar, kaybeden ise Türkiye ve Türkmen kardeşlerimiz olmuştur. Bu gaflet ve ihanet değildir de nedir? Başbakan bunun cevabını vermelidir.

AKP'nin elinde Kıbrıs milli davamız da çok tehlikeli bir uçuruma sürüklenmiştir. Kıbrıs'ı Rumlara teslim etme oyununun son perdesi açılmak üzeredir. Kazanan sadece Rum tarafı olmuştur. Rumlar şimdi AKP'nin AB'ne teslimiyet politikasından yararlanarak, Kıbrıs Türklüğünü teslim alma hazırlığı içindedir.

Türk hükümetinin baskısıyla referandumda Annan Planına evet diyen Türk tarafı üzerindeki ambargolar hala sürmektedir. Türk kardeşlerimiz tam bir çaresizliğe ve yalnızlığa itilmiştir.

Sayın Başbakan'a buradan soruyorum: Acziniz ve teslimiyet anlayışınız sonucu Kıbrıs'ta kim kazanmış, kim kaybetmiştir?

AKP hükümeti bütün bunları AB'ne yaranmak, için yapmıştır. Ancak, bugüne kadar Türk Milletini AB hayali peşinde sürükleyen AKP için vade bitmiş, kader anı gelmiştir. Türkiye ile ilgili karar önümüzdeki Aralık ayında alacaktır.

Bu konuda iki eğilim ortaya çıkmıştır. Bir grup AB ülkesi, Türkiye'ye yeni şartlara bağlı sudan bir tarih dahi verilmeyerek **"özel statü"** adı altında sınırlı bir ortaklık önerilmesini savunmaktadır.

Diğer bir grup ise, Türkiye'ye şartlı bir tarih verilmesini, ancak müzakere sürecinin ileriye atılmasını istemektedir. Bu görüşü savunanlar, Türkiye'yi açıkça reddetmeyip yeni bir zorlama ve dayatma sürecinin içine çekmeyi amaçlamaktadır. Bugüne kadar Türkiye'nin önüne getirilemeyen bütün bedellerin bu yeni oyalama sürecinde ödettirilmesinin hesabı yapılmaktadır.

Bu iki görüş de Türkiye'yi eşit haklara sahip üye olarak görmeyen bir anlayışı yansıtmaktadır. Ancak, AKP ne verilirse ona razı olacağını baştan belli etmiştir. Bu nedenle pazarlık gücü kalmamıştır. Onlar için önemli olan tek şey, AB desteğiyle içine girdikleri bitkisel hayatı bir süre de olsa uzatmaktır.

Bunun için, daha şimdiden, AB'nin alacağı kararı Türk Milletine gerçek anlamından farklı şekilde sunma hazırlığı içine girmişlerdir. Başbakan'ın son demecinde, **"önemli olan üyelik değil, görüşmelerin ne şekilde olursa olsun başlamasıdır"** demesinin nedeni budur. Türk Milleti'ne söylenecek yeni bir yalanın zemini hazırlanmaktadır.

Bu hükümet son bir ümitle Aralık ayında AB'nin u-zatacağı can simidine sarılmak için çırpınmaktadır. Bu-nun için herşeyi yapmaya hazırdır. Son olarak AB yo-lunda Türkiye'nin önüne Ermeni konusunun da çıkar-tılması bu bakımdan tesadüf değildir.

Seçim meydanlarında yankılanan şu sözleri hepiniz hatırlayacaksınız: Başörtüsü namusumuzdur! İmam Hatiplere yapılan haksızlığı düzeltmek namus borcu-muzdur!

Namus kavramı etrafında geliştirilen bu sözlerin sa-hipleri, bugün, 20 aydır iktidardadır. Tek başına Anaya-sa değiştirecek çoğunluğa sahiptir.

Ancak, Türk Milletinin bu konudaki temiz duygula-rını istismar eden AKP, bugün yüzseksen derece dönüş yaparak, inançsızlığını bir kere daha göstermiştir.

AKP devrinde, başörtüsü bir kördüğüm haline gelmiştir. AKP devrinde, İmam Hatipler konusu bir kangren haline ge-tirilmiştir.

Ucuz polemikler dışında, AKP bu konudaki namus sözünü yerine ge-tirmemiştir. Üstelik bunun suçunu da istismar ettiği Türk halkının ü-zerine yıkmak istemekte ve arkam-da durmadınız diyecek kadar kü-çülebilmektedir.

Bu konuda bedel ödemeye hazır olmadığımızı açıklayan Başbakan Erdo-ğan , Türk halkına “**siz bedel ödemek istiyor musunuz**” gibi garip bir soru sor-maktadır.

Cevabını biz verelim: Türk milleti AKP zihniyetini iktidara getirmekle, bu inançsız kadrolara güvenmekle, en ağır bedeli zaten ödemiştir. Türk milletinin demok-ratik sabrı ile artık kimse oynamamalıdır.

İşte gerçek AKP budur. AKP'nin gerçek yüzü budur. Bunların artık daha nesine inanacak, nesine güvenecek-siniz?

Türkiye'nin en önemli ve öncelikli meselesi, AKP ik-tidarından kurtulmaktadır. Türkiye'de yeni bir kurtuluş hareketi, bu zihniyetten kurtulmakla başlayacaktır.

Milliyetçi Hareket'in inançlı kadroları bu azimle yola çıkmıştır. Yeni bir Kuva-i Milliye ruhu ile yeni bir milli şahlanması harekete geçirmek, artık Türkiye için bir ölüm kalım meselesi haline gelmiştir.

Herkes bilmelidir ki, AKP, yaptıklarının hesabını Türk Milletine mutlaka verecektir. Bu hesap ahirete

kalmayacak, ilk hesaplaşma yakında sandık başında görülecektir.

Türk Milliyetçileri bu milli hesaplaşmanın takipçisi olacaktır. Buradan ilan ediyorum: AKP devrinde yapı-lanların bütün sorumlularından mutlaka hesap sorula-caktır.

Kimse yaptığım yanıma kâr kalır, Türk Milleti akıl ve idrakten yoksundur, zamanla unutulur hesabını yap-mamalıdır. Böyle bir yanılgı içine düşmemelidir.

Türkiye'nin kurtuluşu yakındır. Türkiye parlak ve o-nurlu bir geleceğe, Türk Milliyetçilerinin omuzlarında taşınacaktır. Bugün Erciyes'te yaşanan milli heyecan, bunun habercisi ve müjdecisidir.

Güçlü ve onurlu bir Türkiye, rehberimiz Hak, kuvvet kaynağımız Halktır diyen ve Türk mille-tine hizmeti en büyük mutluluk sayan Mil-liyetçi Hareket'in omuzlarında yüksele-cektir.

Türkiye'nin geleceğinin yegane te-minatı olan Milliyetçi Hareket'i i-çerden karıştırmak isteyen fesat o-dakları ve ihtirasların sonu hüsrana olacaktır. Bizler, ömrünü bu yola adanmış ve Yüce Allah'a şükürler ol-sun ki, sağlığının da zekatını vermiş insanlardanız. Ve bugün de dimdik ayaktayız.

Buradan bütün dava ve ülkü arka-daşlarıma seslenmek istiyorum: Cenab-ı Hak nasip ettiği ve siz ülkücü kardeşlerimin güveni sürdüğü müddetçe Milliyetçi Hareketin bu şe-refli davasının kutsal bayrağını şerefle taşımaya devam edeceğim. Bundan kimsenin şüphesi ve endişesi olma-sın.

Davamız büyük, ülkemiz büyük, inancımız ve ima-nımız büyüktür. Zafer, inananların ve inançları uğruna her güçlüğe şerefle katlananların olacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle sizleri bir kere daha en de-rin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. Bu yüce davada Cenab-ı Allah'ın hidayeti ve himmetinin hep üzerinizde olmasını niyaz ediyorum.

Yüce Allah'a emanet olun; sağolun, varolun

Dr. Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

Not: MHP Genel Başkanı Dr.Devlet Bahçeli'nin 15.Erciyes Zafer Kırulta-yı'nda yapmış olduğu konuşmanın metnidir.

**Bu konuda
bedel ödemeye
hazır olmadığımızı
açıklayan Başbakan
Erdoğan, Türk halkına
“siz bedel ödemek
istiyor musunuz”
gibi garip bir soru
sormaktadır.**

Genel Başkan'dan

Alişan Satılmış

Ülkü Ocakları Eğitim ve Kültür Vakfı Genel Başkanı

AK PARTİ - AK BUDUN İLİŞKİLERİ (YA DA SABETAYİSTLER'İN ANALİZİNDE YENİ SATIRBAŞLARI)

Eski Türk siyaset literatüründe yönetenlere 'ak budun', halka da 'kara budun' denirmiş. İşte bu cemaat sütire gerisinde 'ak budun' gibi hareket ediyor. Fakat bir farkla ki; genellikle 'kara budun' umurlarında bile değil onların. Sadece 'kara budun'un değil, Türklerin bir çok milli meselesine de ilgi duymuyorlar. Kerkük meselesi, Türkçe, yeni Türk Cumhuriyetleriyle ilişkiler, KKTC... Fakat öte yandan çoğu ABD ve AB muhibbi...

Türk modernleşmesi başlangıçtan itibaren, toplumsal gücün harekete geçirilmesi yerine, toplumun geleneksel davranış biçimlerini yasaklayarak ve onu yeni davranışlara zorlayarak gerçekleştirilmeye çalışıldı. Bu durum o günden bu güne, yönetenlerle halk arasında bir gerilime yol açtı. Çünkü yönetenler, modernleşmenin sosyolojik bir durum olduğunu görmezden geldiler. Bunun bir nedeni, Batı karşısında tevîl götürmez bir gerileme ve mücadele yoksunluğudur. Uygarlık yarışındaki gerilememizin maddi sonuçları, 1700'den başlayarak yüzümüze vurulmaya başladı. Eski tarzla bir yere varamayacağımızı, kendimizi kandırmaya imkan bulamayacak şekilde anladık. Anladığımız bir başka şey, tedbir için 'zamanla yarışmak' zorunda olduğumuz idi. Yarından tezi yok bir şeyler yapmalıydık. Tarla açmayı beklemeden tohum atmak zorundaydık. Evet, yönetenlerin modernleşmeyi sosyolojik bir durum saymamalarının bir nedeni bu aciliyettir. 19. yüzyıl boyunca çırpındık durduk. Ben, İmparatorluğun bu mücadelesini saygıyla karşılıyorum. Temelindeki 'zamana karşı yarış mecburiyeti' bazı kararları alırken, toplumun hazır olup, olmadığına bakmamalarını meşrulaştırabilir. Hatta imparatorluk, bu yarışın sonunda modernleşmeyi yavaş da olsa bir zemine oturtmayı başarmıştı. Fakat zaman içerisinde imparatorluk içerisinde modernleşmeyi ve üretim - tüketim ilişkilerini yöneten bir grup türedi. Bu grup (yani Sabetayistler), Cumhuriyete geçişten kısa bir süre sonra, cumhuriyet modernleşmesinin de kontrolünü ele geçirdi. Devletin yerli sanayinin ve modern ticari faaliyetlerin gelişmesi için yarattığı imkanları ve ayrıcalıkları, kendi oluşturdukları cemaate aktarıyorlardı. Bu cemaat, en iyi eğitim kurumlarında kendi çocuklarını okutuyor, yurt dışına burslu gidecek olanların belirlenmesinde etkili oluyordu. Krediler, vergi muafiyetleri, gümrük korumalı üretim, arsa tahsisi gibi uzayıp giden devlet imkanlarını bu mutlu azınlık (cemaat) aralarında pay ediyordu. Tek parti yönetimi döneminde, partinin kendileri için gerekli bütün

kadrolarını tek bir istisna bırakmayacak şekilde ele geçirdiler. Bir yerin bütün alternatiflerini, yine kendi kontrolleri içinde üretiyorlardı. Çok partili dönemde, iktidar adayı bütün partilerin daha kuruluşları sırasında çekirdek kadrosunda onları gördük. Daha doğrusu uzantılarını... Çünkü onlar, ulu orta boy göstermiyorlardı. Böylece modernleşmemiz sadece onların üzerinden ve sadece onların istediği şekilde gerçekleşti. Elbette bu cemaatin modernleşmemize olan katkıları tartışılmaz. Fakat bu katkının artışı ve eksisi, bugüne kadar cesaretle ele alınamamıştır. Bu cemaat, son zamanlarda çokça ele alındığı şekliyle sadece ‘belirli bir ırkı’ hassasiyetle de hareket etmiyor. Daha çok gücü elde tutmaya dayalı bir menfaat birliği... Yönetim erkini ele geçirenlerle de (ırkına ve inancına bakmadan) ittifak yapmakta bir sakınca görmüyorlar. Eski Türk siyaset literatüründe yönetenlere ‘**ak budun**’, halka da ‘**kara budun**’ denirmiş. İşte bu cemaat sütre gerisinde ‘**ak budun**’ gibi hareket ediyor. Fakat bir farkla ki; genellikle ‘**kara budun**’ umurlarında bile değil onların. Sadece ‘**kara budun**’ un değil, Türklerin bir çok milli meselesine de ilgi duymuyorlar. Kerkük meselesi, Türkçe, yeni Türk Cumhuriyetleriyle ilişkiler, KKTC... Fakat öte yandan çoğu ABD ve AB muhabbi...

Bu cemaat, Türkiye’deki üretim ve hatta borçlanma pastasından aldıkları aslan payını bölüşmek istemiyor. Yurtça borçlanıyoruz, onlara veriyoruz, yiyorlar... Uluslararası bağları var. Kamu haberleşme organları kesinlikle tekellerinde... Etki sahibi (sözüm ona) sivil toplum örgütlerinin hemen hemen hepsini kontrol ediyorlar. Karşılarına bir güç çıkarsa, basın ve bu sözüm ona sivil toplum örgütleriyle şiddetli bir kampanyaya başlıyorlar. Marjinalleştirilene kadar saldırıyorlar. Yine önleyemezlerse devlet gücünü, kendi menfaatleri için istismar etmek üzere rejimin hassasiyetlerini kullanıyorlar. Derhal bir irtica yaygarası başlıyor. Mesnedi olsun, olmasın hakimiyet kurdıkları basın yayın organları ve sözüm ona sivil toplum örgütleri, tüm ülkeyi gerene ve devletin duyurgalarını hareketlendirene kadar susmuyorlar. Bu fırtına, sonuç almadan dinmiyor. (Mesnetsizliklerine en çarpıcı örnek olarak, kendi kontrollerinden çıktığı için Tansu Çiller’e, evet Tansu Çiller’e mürteci suçlaması yaptıklarını hatırlayın.)(1)

Son yıllardaki irtica yaygarasının ardında da Anadolu sanayileşmesi ve bunun sonucunda ‘kara budun’ un içinden çıkan yeni müteşebbislerin oluşturdukları sermaye birikimleriyle bu efendileri zorlamaya başlaması yatıyordu. Durmuş Hocaoglu’nun çok güzel ifadesiyle Anadolu’da “**Düşük şiddetli bir devrim**” yaşıyordu. Türk milleti, kendi burjuvasını kendi içinden çıkarıyordu. Dolayısıyla bu müteşebbisler, Türk milletinin kültürüne, kutsal değerlerine ve milli menfaatlere karşı duyarlıydı. Halkla aralarında kültürel bir bağ vardı. Bu durum Türkiye’deki ‘ak budun’ için

büyük bir tehlikeydi. Bu yüzden derhal harekete geçtiler. Anadolu sanayi devrimini irtica masallarıyla boğmaya başladılar.

Tabii buraya kadar yaptığımız açılmadan sonra bir soruyla konuya gireceğim:

Bu cemaat, niçin AKP için bu fırtınayı başlatmadı? Tam tersi, bugün büyük gazeteler ve TV’ler AKP’yi alternatifsiz tek parti olarak takdim ediyorlar. Atığı ve atacağı adımlar konusunda el birliğiyle yol gösteriyorlar. Milliyetçi -muhafazakar seçmene “bu sizin partiniz, bu partiye oy verin” diyorlar. Niçin?...

AKP’nin ‘**Türkiyelilik**’ diye takdim ettiği, giderek Anadolu’ya dönüşen, ideolojisiyle bu cemaatin, kozmopolit kimliği arasında bir kan uyuşması olma durumu muhtemeldir. Yine ABD gibi küresel hakimiyet peşinde olan bir güçle ilişkide, bu, milli kimliği olmayan parçalı toplum modelinin, çok işe yaradığı (tabii büyük güç için) söylenebilir. Cemaat üzerindeki ABD tesiri de hatırlandığında, ilişkinin bir başka boyutuyla karşı karşıya kalırız. Fakat yine yetmez... Cemaatin en önemli sorunu, pastasının bugün ve gelecekte güvencede olmasıdır. Yoksa...

Ak Parti-‘ak budun’ arasında, nasıl bir güvene dayalı ilişki gelişti?... AKP, milliyetçi muhafazakar seçmenin hassasiyetlerini değerlendirip, seçmene bir çok konuda söz vererek iktidar oldu. Seçmenin bir çok konuda tepkisini gösterme biçiminin sandığa gitmek olduğunu da biliyordu. “Ben seni iktidara taşıyarak meselelerine sahip çıktım. Sen de hallederim dedin. Hadi hallet.” Demedi mi seçmen? Yoksa aynı şeyi ‘ak budun’ da mı söyledi AKP’ye... Anayasa değiştirecek çoğunluk, ‘ak budun’ un Kıbrıs’ta ‘evet’i için mi etkisini kullanıyor sadece? İmam-Hatipliler meselelerine nasıl sahip çıkacak? Nasıl bir eylem tavsiye ediliyor?

Kara budun, çocuğunu ABD’ye gönderecek çözümler üretmiyor. Yukarıdaki ilişkileri de çözemiyor. Orada ne oluyor?

- Tabii söz konusu irtica olunca, Türk devletinin hassaslaşması makul. Burada şunu hatırlamalıyız: Türk devleti yazının başında da sözünü ettiğimiz ‘**acil modernleşme**’ hamlelerine imparatorluk döneminde başlamıştı. O dönemde aynı zamanda İslam halifesi de olan sultanlar, modernleşme hamlelerini kesintiye uğratan her irticanın, dini maske olarak kullandığını gördü. Sözelimi Türk modernleşmesinin kilometre taşlarından olan II. Abdulhamit Han, yaptığı her hamlenin karşısında dini maske olarak kullanan bir irticanın bulunduğundan yakınmıştı. O sultan ki, en dindar padişahlarımızdandır.

OKULA GÖNDERDİĞİMİZ ÇOCUKLARIMIZ, MİSYONERLERE EMANET!..

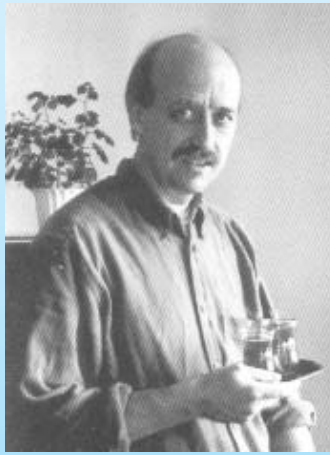
TED ANKARA KOLEJİ İLKÖĞRETİM KISMINDA ÖĞRETMENLİK YAPAN CHRISTOPHER H. CROSSAN, KİLİSEDE AYIN YÖNETİYOR; KANDIRDIĞI ÇOCUK VE GENÇLERİ EVİNE DAVET EDEREK ONLARA HİRİSTİYANLIK PROPAGANDASI YAPIYOR.

Ülkü Ocaklarının ve milletimizin değer yargılarına hassasiyet gösteren çevrelerin uzun zamandır yıkıcı çalışmalarına dikkat çektiği 'misyonerlik faaliyetleri', maalesef ilkokullara kadar yayıldı.

'TED Ankara Koleji - İlköğretim bölümünde uzman öğretici' olarak görev yapan ve 'AYDIN' kod adını kullanan 'Christopher H. Crossan', Ankara'daki Çiğdem mahallesinde bulunan Protestan Kili-sesi'nde ayın yönetmekte, ayrıca Güney Koreli yardımcısı 'SAMİ' kod adlı kişiyle birlikte ağına düşürdüğü çocuk ve gençleri Perşembe akşamları, Bahçelievler semtindeki evinde yemeğe davet ederek, beyinlerini yıkamaktadır.

ABD VE AB İLE YAPILAN ANLAŞMALAR, MEYVALARINI VERMEYE BAŞLADI...

Daha önce de açtıkları ev - dükkan kiliseler, kitabeveleri ve radyolar aracılığı ile Müslümanları Hristiyanlaştırmak için çalışan misyonerler, AKP hükümetinin ABD ve AB ile yaptığı anlaşmalarla bun-

Christopher H. Crossan

lara verdiği tavizler sonucu cesaretlerini artırıp, iyice pervasızlaşmışlardır.

AKP'nin dış güçlere 'diyet borcu'nu ödemek için başlattığı 'Heybeliada Ruhban Okulu'nu açma girişimleri, misyonerlere moral - destek vermesi açısından da ayrıca önem arz etmektedir.

'KAMUSAL ALAN' SADECE MÜSLÜMANLAR İÇİN Mİ VAR?

Müslümanların önüne 'Kamusal alan' engelini çıkaranların, bu skandal-dan sonra misyonerlere karşı takınacağı tavrı da merakla beklemekteyiz.

Yapılan bütün uyarılara kulak tıkayarak, misyonerlerin çalışmalarına göz yuman ve onların önündeki engelleri kaldırıp, faaliyetlerine yeni alanlar açmaya çalışan yetkililer en kısa sürede yargı önüne çıkarılmalı, gaffeti aşan bu rezaletin ve ihanetin hesabını vermelidirler.

Çiğdem Mahallesindeki misyoner faaliyetlerinin yuvası "Protestan Kilisesi"nin girişi

Adı - Soyadı	CHRISTOPHER H. CROSSAN
Branşı	İNGİLİZCE
Görevi	UZMAN ÖĞRETİCİ
Kısım	İLKÖĞRETİM 1.KADEME
Santral	430 31 41
Telefon	381 322
E-posta	
Görüşme Günleri	
Tarih	08,22 NİSAN, 06,20 MAYIS,03 HAZİRAN (PERŞEMBE)
Saat	10:10 10:50
Şube	
Sınıf	
Yer	E-1 101

TED Ankara Koleji internet sitesinde Christopher H. Crossan'ın kendi okullarında öğretmen olduğunu belirten sayfa

MİSYONERLER

Günümüz dünyasının güçlü devletleri, hedefledikleri ülkeleri artık bildiğimiz silahlı güçleri kullanarak yok etmeyi ve ele geçirmeyi çok masraflı gördüklerinden, silahlı güç kavramını en son davranış biçimi olarak ele almaktadırlar.

Türkiye Cumhuriyetinin dünya coğrafyasındaki konumu ve yeri, kendisini her harekete muktedir görebilen ülkelerin birincil önceliği olan hedefi durumuna sokmakta batının Asya'ya açılış kapısında durması, su kaynaklarına sahip olması ve çok zengin yer altı, yer üstü doğal kaynakları zengin bir ülke konumu, bu saldırgan, sömürgeci ruhlu ulusların iş-tahlarını kabartmaktadır. Sözde çağdaş, laik ve akılcı görünen bu batılı uluslar, her zaman söyledikleri gibi Barışçı ve Anti Emperyalist söylemler içerisinde bizlere akılcılık, insan hakları dersi verirken, kendileri dini ve tarihi hıncı, ihtiraslarını her zaman her fırsatta kollamışlardır.

2000 yılının gelmesi ile Hristiyan alemi bir Mesih beklentisi içerisine girmişse de bu beklentileri hüsrana uğratmıştır. Yine batı, Mesih'in geleceğinin faturasını Türklere çıkartmıştır.

Bu odaklar kimi zaman dinlerarası diyalog, kimi zaman da AB yasaları kılıfında ülkemize sızmışlar, ve çok kolay bir Misyonerlik çalışma alanı bulmuşlardır.

Atatürk'ün sağlığında ise misyonerlik olayına karışan her yabancı sınır dışı edilmiş ve adı karışan okul hemen kapatılmıştır. Batının esas amacının ardında bu güne kadar düşündüğü ve her fırsat bulduğunda, tarihte sekiz kez uygulamaya koyduğu Haçlı Seferi düşüncesinin dokuzuncusu, çok iyi bilindiği üzere ABD Başkanının ağzından Irak saldırısı öncesi dünyaya ilan edilmişti. Yine aslen Polonya Yahudi'si olan bugünkü Papa, her defasında 'dinlerarası diyalog' tanımını altında Türklere karşı hakaretleri sürdürmektedir. Hatırlanacağı üzere Vatikan'daki bir konuşmasında, sözde Ermeni Soykırımı (safasatısını) kınama adı altında, Müslüman Türklere olan kinini dile getirmiştir.

Amaç; Türklerin Hristiyan yapılması değildir.

Amaç; ülkemizde hatırı sayılır bir Hristiyan nüfus yaratarak etnik azınlık yapısını oluşturmak ve onların baskı altında olduğu yalanı gündeme getirilmek suretiyle ülkemize karşı her tür baskıyı yapmaktır.

Belki de en son olarak Irak örneğinde de olduğu gibi topyekün bir savaş dahi düşlemektedirler.

Türkiye'de Radikal İslam ve İslami gerici akımları karşı çok duyarlı olan devletin tüm makamları, çok kısa bir süre sonra ülkemizin bağımsızlık ve bütünlüğünü tehlikeye sokacak Hristiyanlık propagandası için de topraklarımızda AB yasaları örtüsü altında çalışan misyonerlere karşı çok dikkatli ve engel koyucu tavırlar içerisinde

de olması, ülke bütünlüğünün geleceği için çok önemli ve elzemdir.

Zaman zaman Türkiye'deki herhangi bir yerinde, aniden önümüze çıkan ve ellerindeki İncillerin tanıtımını yapanlardan gelen;

"İsa Mesih'e inanıyor musunuz ?"

sorusu, bugünlerde çok moda olmuştur. Bu misyonerler, yapmakta oldukları Hristiyanlık propagandasında, İsa ve İncil'e inancın Kur'an-ı Kerim ve İslam'ın da bir emri olduğunu hatırlatmaktadırlar. Ama bizlerin bu hatırlatmalara karşı onlara;

"siz bizim İsa'ya ve İncil'e inanmamız gerektiğini Kur'an'ı kanıt olarak göstererek söylüyorsunuz. Peki sizler Kur'an'ı ve onun peygamberini tanıyor ve inanıyor musunuz ?"

diye sordüğümüzde, her defasında cevap ver(e)memekte, konu değiştirilmektedir.

Türk devletini ve insanını hiçbir zaman askeri yollardan yenemeyen ve ülkesini yok edemeyen Batı, dolaylı yollardan ekonomik ve kültürel kaynakları kullanarak yaptığı savaş sonucu zayıflattığı, köküne ve kültürüne zayıf bağlarla bağlı bazı kişileri, çeşitli enstrümanları da kullanarak kendi safalarına katmaktadır. Son iki yıl içerisinde hiç de azımsanmayacak bir sayı, umarım ülke bütünlüğünün teminatı olarak kendilerini görenleri uyandırır ve acilen ülkemizdeki misyonerlik çalışmalarının önü kesilir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde zaman zaman oturumlarda;

"Türkiye'de her mahalleye bir camii olur mu ?"

konuları, CHP ve bazı maksatlı kişilerce araştırılmadan, gerçek dışı ithamlarla gündeme getirilerek fırtınalar kopartılmaktadır. Bu kişiler acaba, halkının %98'i Müslüman olduğu defalarca dile getirilen bir ülkenin önemli bir şehri olan İzmir'de yine halkın çok büyük bir kısmının Müslüman olmasına karşın, nasıl oluyor da 13 kilise bulunuyor?

Ankara'nın sadece Çiğdem mahallesinde -ki bu mahallede gayrimüslim azınlık yoktur, yeni kurulmuş bir mahalledir- neden 2 kilise açılıyor ?

Demek ki gayeleri ibadet etmek değil, misyoner faaliyetlerde bulunmaktır. Bu gerçeği, ibadet saatlerinde anılan kiliselerin önüne giden herkes görebilir. Kilise cemaatinin neredeyse tamamı, Müslüman ailelerin çocuklarından oluşmakta ve birçoğu da maalesef maddi çıkar elde etmek için kilise müdavimi olmaktadır.

"Her mahalleye camii yaptırılır mı ?" diyen CHP'li milletvekilleri acaba buna nasıl bir cevap bulacaklardır, doğrusu çok merak ediyoruz.

TÜRKİYE'DE MİSYON

Dünya tarihinin 3 bin 660 yılda büyük siyasi, coğrafi ve fiziki değişimlere uğradığının ispatlandığını, yeni bir 3 bin 660. yılın ise günümüzün 21. yüzyılı olduğunu kaydeden Yazıcıoğlu, bugün ABD'nin küresel emperyalizmi sonucu dünyanın ve dolayısıyla Türkiye'nin tarihi günler yaşadığını anlattı.

ABD'nin değişim politikaları adı altında uygulamaya çalıştığı Yeni Dünya Düzeni'nin aslında mikro milliyetçilik politikaları empoze edilerek, yeni dünya atlası oluşturulması anlamına geldiğini ifade eden Yazıcıoğlu, "Yeni dünya düzeninde Müslümanlar, yıldırma politikalarıyla karşı karşıyadır. Yeni dünya düzeni, yeni dünya atlası demektir. Dünya coğrafyasında 200'den fazla ülke varsa bu 2 bin ülkeye çıkabilir. ABD'nin en fazla 20 yıl petrol rezervi kaldı. Varlığını sürdürebilmek için enerjiye ihtiyacı var. Büyük Ortadoğu Projesi, Fas'tan başlayarak Çin'e kadar uzanan bir bölgeyi kapsamaktadır. Bu coğrafyada 22 İslam ülkesi bulunmaktadır. ABD, bu coğrafyada siyasi, idari ve doğal zenginliklerin paylaşımı ile egemenliğini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. ABD'nin amacı bu bölgeye el koyabilmektir. Bunu da demokratikleşme ve insan hakları adı altında yapıyor. Irak'taki işkencelere bakarsak insan hakları konusunda ne derece samimi olduğu belli oluyor. BOP'un bizi ilgilendiren tarafı Türkiye üzerinde oynanan oyunlardır. Bir Irak işgal edilmiş ve kuzeyde bir Kürt devleti fiilen kurulmuştur. Zaman içinde ABD Kürt devletini tanıyacaktır. O zaman Türkiye'de iç ve dış karışıklıkların başlayacağından kimsenin şüphesi olmasın. Olay büyük boyutlara yükselecektir" dedi.

"ABD, TÜRKİYE'Yİ KUŞATİYOR"

Türkiye'nin stratejik açıdan kuşatıldığını iddia eden Başbakanlık eski Müsteşarı Yaşar Yazıcıoğlu, bu kuşatmayı özellikle ABD'nin yaptığını söyledi. Yazıcıoğlu, "Güneyde Irak'la başımız dertte. Buradan baskı altındayız. ABD,

kuzeyde Azerbaycan ve diğer Türk Cumhuriyetleri'nde, Gürcistan'da üsler kuruyor. Bizi buradan da baskı altına alıyor. Balkanlar'da, Polonya'da, Romanya ve Bulgaristan'da çok ciddi üsler kuruyor. ABD, Kıbrıs'ta da dünyanın en üstün haberleşme ağını kuruyor. Ege sorunda karasuları ve hava geçiş alanları kontrol altına almıyor. Dikkat edin, ABD bunları değişim adı altında yapıyor" diye konuştu.

Türkiye'nin bugünkü şartlarıyla Osmanlı'nın son döneminin benzerlikler arz ettiğini, Avrupa Birliği (AB) kriterleri, uyum yasaları ile Osmanlı'nın son dönemlerindeki Tanzimat ve Islahat fermanlarının örtüştüğünü ileri süren Yazıcıoğlu, şöyle konuştu:

"Osmanlı'nın yıkılmasına baktığımız zaman Avrupa'nın dayatmalarını görürüz. Bu dayatmaların en önemli örnekleri 1839 ve 1856 Tanzimat ve Islahat fermanlarıdır. Tanzimat ve Islahat fermanları ile AB uyum yasalarını karşılaştırdığımızda pek bir fark olmadığını görürsünüz. Azınlıklara siyasi, etnik ve ticari özgürlükler verilmesi Osmanlı'nın yıkılmasına kadar gidiyor. Azınlıklar meselesinde ne kadar etnik ve mezhep farklılıkları varsa hep ortaya çıkarıldı ve Osmanlı parçalandı, bölündü. AB'nin dayatmalarına baktığımızda bu uygulamaları görüyoruz. Sadece strateji ve oynanan oyunların örtüsü değişti."

"İNGİLİZCE RESMİ DİL YAPILMAYA ÇALIŞILYOR"

Türkçe'nin de tehlike altında olduğunu vurgulayan, 2001 yılında İngilizce'nin ana okullarında bile okutulmaya başlandığına işaret eden Başbakanlık eski Müsteşarı Yaşar Yazıcıoğlu, "AB'ye üye olabilmek için kendi kültür varlığımızı ortadan kaldırıyorsunuz. Türkiye'de Türkçe'nin kalkması ve İngilizce'nin resmi dil olabilmesi için ciddi bir mücadele yapıyor. 2001 yılında çıkarılan kanunla İngilizce dili ana okullara kadar indi. Yani, liseyi bitirinceye kadar İngilizce okuyacağız. Kaymakamlar her sene İngilizce kurs alırlar. Yani iyi anlaşılırsa her şeyi idareden başlatıyorlar. Osmanlı'da da Bab-ı Ali memurlarına aynı yapılmıştı. Sadece 1913 yılında Anadolu'da 456 misyoner okulu varken, Osmanlı'nın kendi okul sayısı 326 idi. Osmanlı'da yaşanan şimdi de yaşanıyor" şeklinde konuştu.

Yazıcıoğlu, Atatürk'ün ölümüne kadar tek karış toprağın dış güçlere verilmediği halde, Atatürk'ten sonra çıkarılan yasalarla toprak verildiğini, hatta Güneydoğu Anadolu Kalkın-

ERLİK FAALİYETLERİ

ma Projesi (GAP) kapsamında olan toprakların İsrail'e satıldığını veya kiralandığını, biraz stratejik bakıldığında bu bölgenin İsrail'in "Nil'den Fırat'a Vaadedilmiş Topraklar" olduğunun anlaşılacağını da söyledi.

"MİSYONER FAALİYETLERİNİN ARKASINDA SOROS VAR"

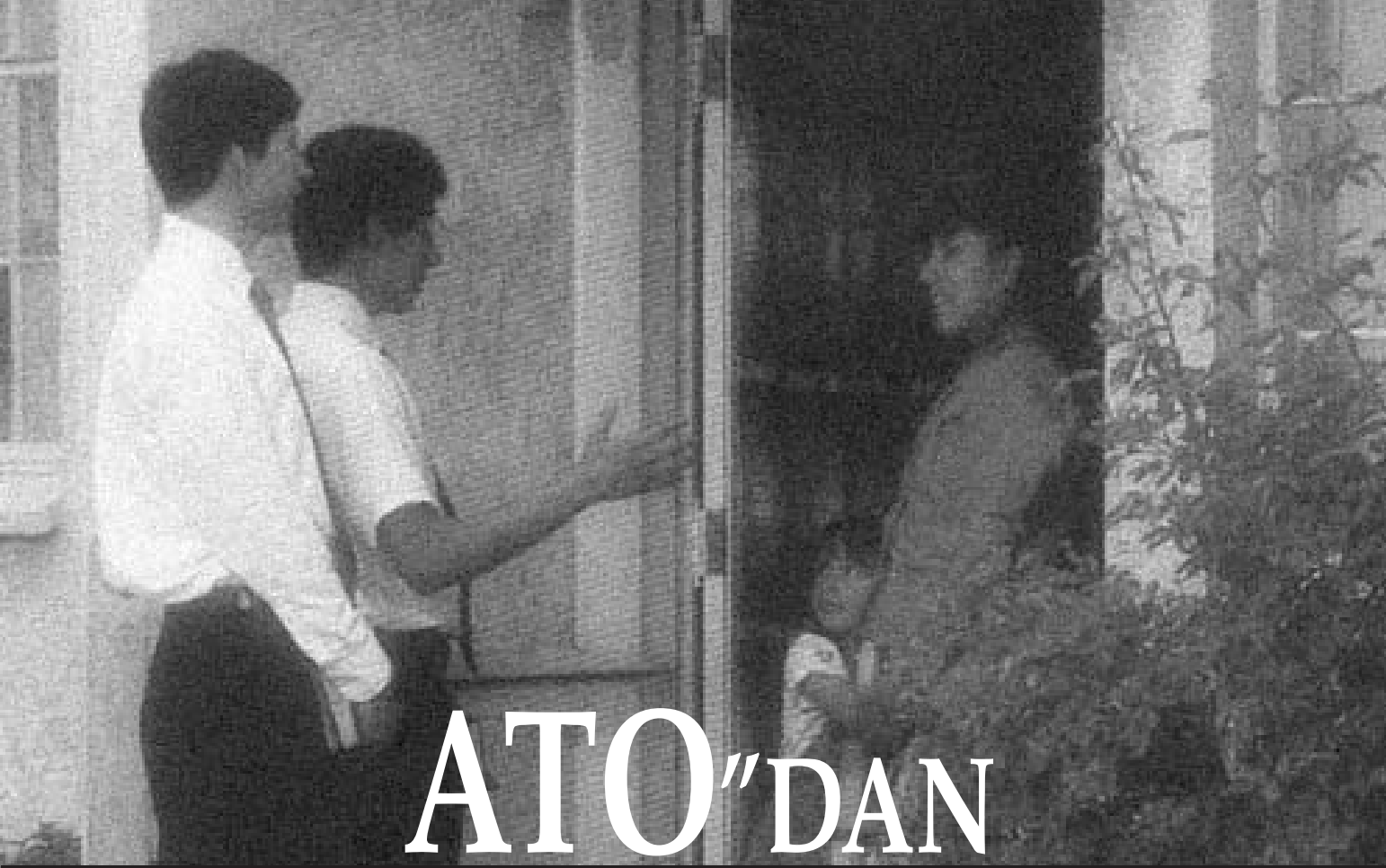
Türkiye'deki misyoner hareketleri hakkında bilgiler veren Yazıcıoğlu, çarpıcı açıklamalarda bulundu. Yazıcıoğlu, Türkiye'deki misyoner ve vakıf faaliyetlerinin arkasında Macar Yahudisi ve borsa spekülâtörü George Soros'un olduğunu açıkladı. Özellikle Karadeniz Bölgesi'nde misyoner faaliyetlerinin ciddi biçimde arttığına dikkat çeken Yazıcıoğlu, sadece kendi memleketi Trabzon-Çaykara'da 60 kadar üniversiteli gencin Hristiyan yapıldığına dikkat çekti. Çevre ve Çalışma eski Bakanı İmren Aykut'u isim vermeden eleştiren Yazıcıoğlu, Soros'tan maddi yardım alan vakıfların Türkiye'de ekonomik, sosyal ve siyasi platformlarda raporlar hazırlayarak, bu raporlardaki görüş ve düşünceleri Türk bürokrasisine ve toplumuna empoze etmeye çalıştığını ifade ederek, şöyle devam etti:

"George Soros'un arkasında İsrail vardır. Soros vakıfları da en fazla İslam ülkelerinde bulunmaktadır. Bu vakıflar, bulundukları ülkelerde insan hakları,

demokratikleşme adı altında ekonomik, sosyal, siyasi ve kültürel alanda projeler hazırlıyorlar. Siyasi iradelerine, bürokratlarına empoze ediyorlar. Yerel yönetimlere kadar iniyorlar. Soros vakıflarının Türkiye'de desteklediği 7-8 sivil toplum örgütü bulunuyor. Bu örgütler yılda 5 milyon dolar yardım alıyorlar. Mesela Türkiye Ekonomik Sosyal Etütleri Vakfı 1 milyon 300 bin dolar, Liberal Düşünce Topluluğu 115 bin 500 dolar, Toplumsal Soruları Araştırma Vakfı (TOSAV) 92 bin 250 dolar, ANSEV 184 bin dolar, Stratejik Araştırma Vakfı 193 bin dolar, Türk Demokrasi Vakfı 106 bin dolar, Arı Kulübü 177 bin 500 dolar, Milli Demokrasi Vakfı 804 bin dolar, İnsan Hakları Derneği 215 bin

dolar yardım aldığı belirtiliyor. Bu vakıflar kanalıyla Türkiye'nin sosyal, ekonomik, siyasi ve insan hakları düşüncelerini empoze ediyorlar. Mesela Çevre Stratejik Araştırmalar Vakfı (ÇESAV), kutsal topraklarda kiliseler diye bir harita çıkarıyor. Bu haritayı her yere dağıttılar. Bu vakfın başında da eskiden Çevre ve Çalışma Bakanlığı yapmış bir bayan bulunuyor. Dolayısıyla beş bin yıllık tarihi olduğu ispatlanmış olan ülkemizde sanki başka bir ülkedeymiş gibi kendi bağlarımızdan kopmuş, kiracı durumuna düşmüş durumdayız."

ATO'DAN “misyonerlik” Raporu

**RAPORA GÖRE TÜRKİYE MİSYONERLİK FAALİYETLERİNİN
HEDEFİ HALİNE GELDİ.**

**BAŞLANGIÇTA HRİSTİYANLIĞI YAYMA AMAÇLI GÖRÜLEN MİSYONERLİK
FAALİYETLERİ DEVLETİN ÜNİTER YAPISINI**

HEDEF ALIYOR.

**FAALİYETLERİ KARADENİZ VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNDE
YOĞUNLAŞIYOR.**

**ÇEŞİTLİ PİKNIK, GEZİ EV TOPLANTILARI GİBİ SOSYAL FAALİYETLER VE
AYİN, KIŞ OKULU, SEMİNER, KONFERANS GİBİ EĞİTİM AMAÇLI
ORGANİZASYONLAR İLE SEMPATİZAN KAZANILIYOR.**

ATO BAŞKANI AYGÜN: UYUM YASALARI MİSYONERLİĞİ HORTLATTI.

Ankara Ticaret Odası (ATO) tarafından hazırlanan Misyonerlik Raporu Türkiye'nin misyonerlik faaliyetlerinin hedefi haline geldiğini ortaya koydu. Rapora göre başlangıçta hristiyanlığı yayma amaçlı görülen misyonerlik faaliyetleri etnik ve dini ayrımcılığı körükleyerek devletin üniter yapısını hedef alıyor.

Rapora ilişkin ATO'dan yapılan yazılı açıklamada mis-

yonerlik faaliyetlerinin Güney Kore, ABD, İngiltere, Yeni Zellanda, Avusturya, Almanya, İsveç ve Romanya uyruklu mesih inananları denen şahıslar tarafından yürütüldüğü ve Adana, Edirne, İstanbul, Ankara, İzmir, Trabzon, Antalya, Hatay, Bursa ve Samsun gibi illerden yönlendirildiği belirtildi.

Türkiye'de Hristiyan cemaatinin sayısının 50-55 bin

olarak tahmin edildiğine vurgu yapılan raporda, misyonerlik faaliyetleri kapsamında 300'den fazla kilise, çok sayıda kitapevi, 1 kütüphane, 6 dergi, onlarca vakıf, yayınevleri, 5 radyo, çok sayıda manastır, 2 kafe, 1 acente, 1 mahfil, 7 şirket, 1 otel, 1 tercüme bürosu, 7 gazete, 1 tarihi eser, 2 müze, 4 harabe, 1 kale, ve onlarca dernek bulunduğu kaydedildi.

Sadece 2003 yılında 190 misyonerlik faaliyetinin tespit edildiği bunun 27'sinin Bahailik faaliyetine yönelik olduğunu ifade edilen raporda, Bahailik faaliyetlerinin Sivas ve Erzincan illerinde, Hristiyan misyonerlik faaliyetlerinin ise Nevşehir, Adıyaman, Adana, Bursa, Diyarbakır ve Mersin illerinde yoğunlaştığı görülmektedir denildi. Raporda ayrıca Türkiye'de Yehova Şahitleri, Bahailik, Protestan, Katolik, Ortadoks, Süryanilik Misyonerlik Faaliyetleri adı altında çeşitli unsurun bulunduğu ifade edilirken bu unsurların faaliyetlerine ilişkin şu bilgiler verildi:

Yehova Şahitleri: Merkezi New York'ta bulunuyor. Sözlü propagandasını gezici vaizlerle sürdürüyor. Taraftarları evleri kapı kapı dolaşarak kitap, dergi, broşür dağıtıyor, seminer, toplantılar düzenliyor. Ülkemizde merkezi İstanbul olmak üzere Ankara, İzmir, Eskişehir, Antalya, Hatay, Aydın, Kuşadası ve Mersin illerinde ibadet salonları bulunuyor. 1974 yılında İstanbul'da kurulan "Mukaddes Kitap Kursları Derneği" vasıtasıyla faaliyetlerini sürdürüyor.

Bahailik Faaliyetleri: Faaliyetleri Sivas, Erzincan, Hatay, Adana, Gaziantep, Şanlı Urfa-Birecik, Mersin, Edirne ve İstanbul illerinde yoğunlaşıyor.

Protestan Misyonerlik Faaliyetleri: Merkezi Almanya/Schormdorf'ta bulunuyor. Ankara'da kurdukları Türkiye Protestan Kiliseleri Birliği dışında 2000 yılında 19 adet protestan kilisesi açıldığı bildiriliyor.

Katolik Misyonerlik Faaliyetleri: Vatikan tarafından yönlendiriliyor.

Ortadoks Misyonerlik Faaliyetler: 1980'li yıllardan itibaren Doğu Karadeniz Bölgesi'nde suni bir Ortadoks ayrımcılığı yaratma çabası içerisindeler.

Süryanilik Faaliyetleri: Süryanilik faaliyetleri Mardin merkezli olarak yürütülüyor. Kendi kültür gelenek ve göreneklerini yaşatma ve geliştirme hakkı tanınması yönünde faaliyette bulunuluyor.

BAŞKENT'TE ETKİNLER

Rapora göre Ankara'da özellikle protestan topluluğu ve Yahova Şahitleri'nin faaliyetleri yoğunluk kazanıyor. Protestan topluluğunun misyonerlik faaliyetlerini Kurtuluş Kilisesi'ne bağlı Protestan Kiliseleri yürütüyor. Kurtuluş Kilisesi'ne bağlı 10 kilise bulunuyor. Raporda Bala ilçesi Kesikköprü Beldesi'nde her yıl Ağustos ayında öğrencilerin katıldığı bir çadır kampı kurulduğu ve kamp masraflarının bir şirket tarafından karşılandığı belirtiliyor.

Yahova Şahitleri kapsamında misyonerlik faaliyetinde bulunan grubun merkezi de ABD'de bulunduğu belirtilen rapora göre grup, Ankara'da cemaat adı altında bir oluşumla faaliyet yürütüyor, kendilerine yakın olan vatandaşlara kitap ve broşür dağıtmak suretiyle misyonerlik faaliyetinde bulunuyor.

Ankara Protestan Kurtuluş Kilisesi bünyesinde 2003 yılı içerisinde 60 kişinin din değiştirmesinin sağlandığı, 15 kişinin vaftiz edildiği, halen kilisenin 130 kişiden oluşan faal bir grubunun olduğu belirtilen raporda sözkonusu grubun yüzde 10'unun üst düzey grubuna, yüzde 40'ının orta gelir grubuna, yüzde 40'ının dar gelirli gruba mensup olduğu ifade ediliyor.

HEYBELİADA RUHBAN OKULU

Rapora göre, İstanbul'da halen 126 kilise, 4 dergi, 1 kafe, 36 dernek, 7 gazete, 12 internet sitesi, 1 müze, 1 otel, 6 radyo, 6 şirket, 44 vakıf ve 2 yayınevi bulunuyor. Gelir seviyesi yüksek semtlerde sinema, tiyatro, kafe ve benzer eğlence merkezlerinde misyonerlik faaliyetleri kapsamında film gösterileri yapılıyor. İki yayınevi eliyle yurt genelinde Hristiyanlık dinini tanıtıcı ve övücü kitap, kaset, broşür, CD, VCD dağıtımı yapılıyor.

Diğer yandan raporda Fener Rum Patriği Dimitri Bartholomeos'a Ekümenik vasfı kazandırmak amacıyla, Ortadoks dünyasının lideri olduğu imajını vermek, toplantı, konferans ve ayinler düzenleyerek kamuoyunun ilgisini Fener Rum Patrikhanesi üzerine yoğunlaştırmak, kendisine rakip olarak gördüğü Moskova ve Kudüs Patrikhanesi'nin yetki alanını kısıtlamak ve Heybeliada Ruhban Okulu'nu açtırmak gayretleri içinde oldukları belirtiliyor.

HEMEN HER İLDE FAALİYETLER

Raporda, Türkiye'nin diğer illerindeki misyonerlik faaliyetlerinde bulunan unsurlar ise şu şekilde sıralanıyor.

İzmir'de toplam 8 cemaat ya da topluluk

Hatay'da Protestan Kilisesi, Katolik Kilisesi ve Vakfı, Apostolit İbadet yeri ve Rum Ortadoks Kilisesi.

Adana'da Protestan Kurtuluş Kilisesi.

Nevşehir'de Konstantin Eleni Kilisesi.

Bursa'da Uluslararası Protestan Kilisesi ve 2 sinagog, Osmangazi İlçesi'nde Yahova Şahitlerine ait bir ibadet yeri. İznik İlçesinde Ayasofya Kilisesi.

Mardin'de Süryanilik faaliyetlerinin merkezi olan Deyrul Zaferan Manastırı ile Deyrul Umur Manastırı.

Adıyaman'da Süryani Kilisesi

Kayseri'de Melikgazi ve Ağırnas kasabasında bulunan

Aziz Prokopios Kilisesi

Isparta ve Trabzon'da da çok sayıda kilise

Antalya'da Antalya Uluslararası Kilisesi, İncil Kilisesi, Aziz Pavlus Kültür Merkezi

Bodrum'da Ortakent beldesinde bir pansiyon

Niğde'de Bahailik Grubuna mensup çok sayıda kişi eliyle

Düzce'de Bir reklam şirketi aracılığıyla

Çanakkale'nin Gökçeada ilçesinde çok sayıda kilise

Kocaeli'nde Gölcük ilçesinde bir kadın dayanışma vakfı eliyle Edirne'de Bahailere ait El Emin Evi

ATO BAŞKANI AYGÜN

Araştırmaya ilişkin değerlendirmelerde bulunan ATO Başkanı Aygün, önemli din merkezleri nedeniyle Türkiye'nin jeopolitik bir öneme sahip olduğunu, bu özelliği ile Türkiye'nin hemen her dönemde misyonerlerin iştahını kabarttığını söyledi.

Misionerlik faaliyetlerinin Haçlı zihniyetinin bir devamı olarak değerlendirilmesi gerektiğine dikkat çeken Aygün, son yıllarda misyonerlik faaliyetlerinde gözle görülür bir artış olduğunu dile getirdi. Bu artışın en önemli nedeninin misyonerlerin işlerini kolaylaştıran Avrupa Birliği uyum yasaları olduğunu kaydeden Aygün Uyum yasaları misyonerliği hortlattı şeklinde konuştu. Aygün şunları söyledi:

“Misionerler Türkiye'de elini kolunu sallayarak propoganda yapıyor, adeta cirit atıyorlar. Türkiye'de yaşanan ekonomik istikrarsızlıklar ve krizler bu işin tuzu biberi oldu. Geleceğe umutsuz bakan insanlar, özellikle genç nesiller, kolayca kandırılıyor. Evlere, dükkanlara kadar girip mürit arıyorlar. Ceplerine para koyup, gençlerin beyinlerini yıkıyorlar. Türkiye şu an tam anlamıyla misyonerlerin istilası altında. Başkent Ankara'da her köşede örgütlenmişler. Piknik, gezi, ev toplantıları gibi sosyal faaliyetler ve ayin, kış okulu, seminer, konferans gibi eğitim amaçlı organizasyonlar ile sempatican kazanılıyorlar. Kimse (Siz kimsiniz, ne yapıyorsunuz?) diye soramıyor. Sorulsa bile (Uyum yasaları çıktı) diyorlar. Bu bir işgal değil de nedir?. İşgal olması için ille de silahla mı girilmesi gerekiyor?. Elllerinde din silahı var, başka silaha ne gerek. Ünlü bir Afrika özdeyişi vardır: Özdeyiş (Hristiyanlık Afrika'ya geldiğinde, Afrikalıların toprakları, Hristiyanların ise incilleri vardı. Hristiyanlar bize gözlerimizi kapayarak dua ve ibadet etmemizi öğrettiler. Gözlerimizi açtığımızda onlar bizim topraklarımızı, biz de onların incillerini almıştık) der. Böyle bir durum Türkiye'de yaşanmasın. Uyanık olalım.”

ETKİSİ ARTAN MİSYONERLİK VE AVRUPA BİRLİĞİ

Recep KÖK

Misyonerlik, bir dini, özellikle Hristiyanlığı yaymaya çalışan her tür sosyo-kültürel etkinlik olarak tanımlanabilir. Bu misyonerliğin aynı zamanda ‘**medeniyetler çatışması**’ olarak adlandırılan senaryoların vaz geçilmez bir parçası oluğu ve uluslararası siyasetin Batı eksenli ‘**çekirdeği**’ ni oluşturduğu akıllardan hiçbir zaman çıkarılmamalıdır. Zira bu olgu, tarihsel bir sürecin parçası olarak, dün Osmanlı İmparatorluğunun taksimi hakkındaki yüz kadar projenin ardından gelen ve bugün Türkiye Cumhuriyeti üzerine kurulan tehdit stratejilerinin tamamlanması olarak takdim edilen bir senaryodur.

Ben bu kısa yazıda, gündemde olan Avrupa Birliği’yle üyelik müzakerelerinin başlaması için telkin edilen ev ödevlerimizin tamamlanıp tamamlanmadığına dikkat çekerek Türkiye’de oluşturulan fırsat stratejinin işleyiş süreci hakkında bilgi vermek isterim. Çünkü, Aralık-2004 den önce Ceza Yasası, Vakıflar Yasası, Yargı Reformu gibi bazı yasal düzenlemelerin yapılacağı taahhüt edilmiş olmakla birlikte şu ana kadar çıkarılmış uyum yasaları çerçevesinde alınmış taahhütlere bağlı olarak ‘**uygulama genelgeleri**’ne nasıl bir işlerlik kazandırıldığı beklentileri önemsenmekte ve ciddiyle izlenmektedir.

Nitekim, Bush, 27 Haziran 2004 günü İstanbul’a geldiği anın hemen ardından Türkiye Diyanet İşleri Başkanı’nın da katıldığı bir toplantı yapmıştır. Bu toplantıda Ekmümenik(Türkiye tarafından resmi statüde kabul edilemez olduğu halde) olarak katılan Bartholomeos ve diğer cemaat liderleri ile görüşmüş ve şu mesajı vermiştir: Görüldüğü gibi İstanbul tüm dinlerin bulunduğu bir dünya kentidir. Bu mesajı, kapalı bir ifadeyle anlarsak! İstanbul Türkiye’ye bırakılamayacak kadar kutsal bir kenttir. Hristiyanlık alemini temsil eden Siyâsi Halife(Bush) sıfatıyla ve NATO zirvesi vesilesiyle dünyasının üzerine kurguladığımız projeler çerçevesinde ve Büyük Orta Doğu Projesi özelinde ilan ediyorum ki, Bartholomeos’un “**Hükümet, Heybeliada Ruhban Okulu’nı açtığı zaman bayram yapacağız**” ifadesinin arkasındayım. Bize göre göstermelik bir hal alan ABD ve AB rekabeti arasında sıkışmış olan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, Almanya Başbakanı Schröder’i AB’ne giriş sürecinde en büyük destekçi görüp Fransa’yı ikna etmek için yola çıkarken, süreci askıya alacak ciddi bir haber olarak medyaya yansıyan ve müzakere tarihi için (Aralık-2004 tarihinden evvel) şartlı evet anlamına gelen “**Heybeliada Ruhban Okulu resmi olarak açılmalı ve Ermeni soy kıyımı resmen kabul edilmelidir**” şeklindeki Schröder’in beyanatıyla karşı karşıya kalmıştır. Daha önce AB Komisyonu Başkanı Prodi de Patriği “**Ekmümenik ve Yeni Roma’nın Patriği**” sıfatıyla karşıladığında, bizim ilgililerce bir ses çıkarılmadığını görünce, mahcubiyetlerini ifadeye zorlanan insanlarla karşılaşmanın memnuniyetini duyamamış mıydı...

Halbuki, AB’ne giriş sürecinde şu ana kadar az da taviz verilme-

mişti. Sadece bu konuda somut bir örnek verirsek, Türkiye’de Cumhuriyet dönemi boyunca yetmişaltıbin cami açılmış iken, sadece 2003-2004 yılları içinde yirmibirbin kilise ev açılmasına izin ve destek verilmişti... Hükümet müzakere tarihi almaya yönelik “**eşik**” i aşık diyor ama, AB adına otorite kabul edilen yetkililer ise hala AB Komisyonun Türkiye raporunun pürüzsüz çıkması ve “**kemiksiz tarih**” alınması için kimliğinden ve bu coğrafyadaki iddialarından arınmış, çıplaklaştırılmış, bölünebilir bir bütünlüğe dönüştürülmüş bir Türkiye istiyor...

Bu bağlamda şiddeti giderek artan baskılar ve istekler hakkında bir değerlendirme yapmayı kendi ödev ahlakımızın bir parçası sayarsak; tarihçi Albert Sorel “**Doğu sorunu Türkler’in Avrupa’ya girmeleriyle başlamıştır**” demektedir. Dolayısıyla Türkler’i Avrupa’dan atmak için yüzlerce proje hayata geçirilmiştir. Kutsal ve aynı zamanda bu gün için enerji deposu olarak bilinen toprakların bütünü ele geçirilmesiyle ilgili Haçlıların devamı sayılabilecek “**medeniyetler çatışması**” senaryosu “**Amerikan yüz yılı**” adı altında uygulamaya konulmuştur. Nitekim, yirminci yüz yılın başından beri ABD emperyalizminin anayasasını oluşturan Amiral Mahan’ın stratejisi takip edilirse, Brzezinski - Huntington senaryolarıyla bu stratejinin desteklendiği görülecektir. Bu durumda, ABD’nin Orta Asya hakimiyetine yönelik Nevada Çölü’ndeki en büyük askeri tatbikatının arka planı dikkatle irdelenmeli ve Türkiye de ulusal politika yapanların ve kendi kaderini tayin edenlerin ne istediğini bilmemelerinin doğuracağı büyük zafiyetin bedeli en azından tahmin edilebilmelidir.

Bakın, Bartholomeosun temsil ettiği patrikhane hakkında Atatürk ne diyor ve bize nasıl bir yol gösteriyor: “**Bir fesat ve hıyanet ocağı olan, ülkede ayrılık ve uyuşmazlık tohumları saçan, Hristiyan hemşehrilerimizin huzur ve refahı için de uğursuzluk ve felaket simgesi olan Fener Rum Patrikhanesini artık topraklarımızda barındıramayız. Bu tehlikeli örgütü ülkemizde tutmamız için ne gibi vesile ve nedenleri ileri sürülebilir?..**”

Yukarıdaki nedenler belli iken, biz ne yapıyoruz, bizim basın ve yayın organlarımız neye hizmet ediyor? Tarihimizden, kök değerlerimizden ve Türk Milletine tarih yapan Türk büyüklerinden nasıl koparılacak isteniyoruz? Ne tür şüphelere çekilerek Türk insanı güven kaybına uğratılmak isteniyor? Bu konuda, yakında okuduğum son kitaptan (Efendi: Soner Yalçın) bahisle, Türkiye Cumhuriyeti’ni Kuranların üzerinde oluşturulmak istenen gölgeyi kaldırmak için kendi yorumumla birlikte geniş yorumu siz okuyuculara bırakıyorum...

Bana göre “**Ne Mutlu Türk’üm Diyene**” vecizesiyle Türklük ve Türkçülük ilkesini birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün ayrılmaz parçası haline getiren Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde yaşayan herkesten büyüktür. Bu büyüklüğe gölge düşürenler ise kim olursa olsun tanımlanamaz derecede küçüktür...

MİSYONERLİKLE NASIL MÜCADELE EDİLİR?

Yıldırım KOÇ

Bugün Avrupa ülkeleri Türkiye'ye vize uygulamaktan vazgeçse ve isteyene çalışma izni verse, Türkiye'den kaç kişi şansını Avrupa'da denemeye kalkar? Bu iş için para vermesi gerekse, kaç kişi evini, dükkanını veya tarlasını satarak, bu parayı denkleştirmeye çalışır?

Bu soruların cevabı, insanın moralini bozacak kadar yüksektir.

Peki, bir İngiliz işçisi, Türkiye'deki şartlarda çalışmak üzere ülkemize gelmek ister mi? Bir Alman işçisi, Kayseri'deki bir atelyede, Türk işçisinin aldığı ücreti alarak, bizim çalışma şartlarımızda çalışmayı kabullenir mi? Bir Fransız bakkalı, bizim şartlarımızda Sinop'ta bakkallık yapar mı? Bir Hollandalı çiftçi, gelip Tokat'ta bizim gibi büyük baş hayvan yetiştirmeye çalışır mı?

Bu soruların cevabı da moral bozucudur.

“Misyonerlikle nasıl mücadele edilir?” sorusunun cevabı, bu sorularda başlar. Eğer vatandaşınız vatanında hayatından memnun değilse ve fırsatını bulduğunda başka bir ülkeye kaçıp gitmek istiyorsa, her türlü oyuna gelebilir, her hatayı yapabilir. Bu şartlarda, milli duygular giderek ve hızla aşınır, insanların davranışlarında önemini kaybeder.

1950'li, 1960'li, 1970'li yıllarda bir Türk dinini değiştirip Hristiyan olsa, gazetelerin manşetlerinde yer alırdı. Bugün sayılan binleri bulan vatandaşımızın Hristiyanlığa geçtiği biliniyor. Çeşitli yerlerde gizli veya açık kiliseler açılıyor. Yıllardır Türkiye'de başka kisveler altında misyonerlik yapanlar, artık açık açık çalışmaya başladı. Kısa bir süre önce Kızılay'da yaşlı bir rahibe gördüm. Dinî giysilerle dini mekanlar dışında dolaşmak yasakken, bu rahibe, Kızılay'da gezebiliyordu. Cumhuriyet tarihinde hiçbir dönemde misyonerler vatanımızda bu kadar kolay cirit atmadı.

Bir şeyler oluyor. Mesele, basitçe, sadece belirli insanların dini inançlarını değiştirmesi değildir. Türkiye'ye yönelik çok sistemli bir misyoner saldırısı vardır; misyoner saldırısı, Türkiye'ye yönelik daha kapsamlı bir başka saldırının parçasıdır. Misyonerlerin faaliyetlerine “**din özgürlüğü**” veya “**demokrasi**” çerçevesinde hoşgörüyle yaklaşmak, emperyalistlerin oyununa gelmektir.

Bu şartlarda, yaşananları nasıl anlamak gerek? Daha da önemlisi, na yapmamız lazım?

Avrupa Birliği ve ABD emperyalizmi, Anadolu ve Trakya'da, bağımsız, Türk ulusunun egemenliğine dayalı, üniter (tekil) yapıda bir Türkiye Cumhuriyeti istemiyor. Türkiye'yi bölücü terör örgütünü kullanarak parçalamaya çalıştılar. Yapamadılar. Şimdi, başka yollarla parçalamaya ve teslim almaya çalışıyorlar.

Avrupa Birliği, günümüzdeki özelliklere sahip bir Türkiye'yi içine almayacaktır. Ancak, Yugoslavya'da uygulanan model gündemdedir. Yugoslavya'da geçmiş dönemlerde yanlış bir uluslaşma modeli uygulandı. Ulusun kaynaşması ve bütün-

leşmesi yerine, “**mozaik**” oluşturuldu. Dışarıdan gelen ilk güçlü darbede de, mozaik, parçalarına ayrıldı. Avrupa Birliği emperyalizmi, önce Yugoslavya'da bölgesel farklılıkları artırdı; daha sonra da eski Yugoslavya'nın en gelişmiş bölgelerini içine aldı ve alıyor. Avrupa Birliği ne yapsın Erzurum'u, Hakkari'yi, Van'ı. Ama İstanbul, Marmara Bölgesi, Ege Bölgesi, Akdeniz Bölgesi, Karadeniz Bölgesi, Avrupa Birliği'nin iştahını kabartmaktadır. Eğer Türkiye'de bölgeler arasındaki farklılıklar artarsa, millet birbirine düşürülürse, Türk ulusu yerine farklı etnik kökenlerden ve cemaatlerden oluşan bir mozaik yaratılabilirse, üniter yapımız parçalanıp eyalet sistemine geçilirse, 15-20 yıl sonra, ar-

tık Türkiye olmaktan çıkmış bazı bölgelerimizi Avrupa Birliği kendi içine alabilir.

ABD emperyalizmi ise Büyük Ortadoğu Projesi'nin merkezi olacak üslere ihtiyaç duymaktadır. Avrupa Birliği'ne katılan toprakların dışında kalan yerlerde de kukla bir devletçik kurulur ve İsrail ve Ermenistan'la birlikte ABD emperyalizminin uşaklığını yapar.

Misyonerlik burada devreye giriyor. Dikkat edileceği gibi, bugünkü misyonerler çoğunlukla Avrupalı. ABD 1820'lerden 20. yüzyılın başlarına kadar Anadolu'da misyonerlik yaptı. Şimdi Ortadoğu'da "Kart kartı"nı oynuyor. Avrupa ise misyonerlikle devrede. Erzurum'da, Van'da, Erzincan'da, Hakkari'de, Şanlıurfa'da misyoner faaliyeti öne çıkmıyor. Misyoner faaliyetlerinin yoğunlaştırıldığı bölgeler, Trabzon'dan Adana'ya sahil şeridimiz, İstanbul ve Trakya.

Misyonerlik faaliyeti, emperyalizmin Türkiye'yi parçalama çabalarının ayrılmaz parçasıdır. Emperyalistlerin ajamı misyonerlerin etkisiyle din değiştirenlerin büyük çoğunluğu, yaşadığı toplumun ortak değerlerinden kopar, **"vatan"** duygusunu büyük ölçüde yitirir, kendisine **"yeni bir vatan"** arayışına girer. **"Yeni vatan"** zannettiği ise emperyalistlerin sömürgesidir. ABD emperyalizmi 19. yüzyılın başlarında Ortadoğu'ya göz diktiğinde, önce bu topraklardaki Ermenileri Protestan yaparak etki altına almaya çalıştı. Bu amaçla da Anadolu'nun en ücra köşelerine kadar yayılan 400'den fazla misyoner okulu kurdu; ancak başarılı olamadı.

Günümüzde bazı çevreler, misyonerlik çalışmalarını küçümsemekte, abartıldığını ileri sürmektedir. Bazı kişiler de **"bizim millet uyanıktır; Avrupalının parasını alır, hristiyan olmuş gibi yapar, yine bildiğini okur"** demektedir. Mesele o kadar basit değildir. Yoğunlaşan misyoner çalışmaları, sistemli bir saldırının ürünüdür; Hükümet bu konuda gereken duyarlılığı göstermemektedir; milli duyguları ve inancı yıpranmış ve ekonomik sıkıntılarla boğuşan vatandaşlarımız arayış içindedir.

Misyoner faaliyetleri çeşitli nedenlere bağlı olarak her geçen gün daha da yoğunlaşmaktadır.

- Avrupa Birliği emperyalizmi Türkiye'yi parçalama girişimlerini yoğunlaştırmıştır.

- Hükümet'in ulusal konularda duyarlılığı sınırlıdır; Avrupa Birliği ile ilişkileri bahane ederek ulusal kimliği ve bütünlüğü zayıflatıcı çeşitli girişim/ere karşı gereken tepkiyi göstermekten kaçınmaktadır.

- Türkiye'de işsizlik ve yoksulluk artmaktadır; fuhuş, ahlaksızlık, yolsuzluk, rüşvet, hırsızlık yaygınlaşmaktadır; ulusal ve toplumsal değerlerimiz tahrip edilmektedir; ulusal birlik ve bütünlük yerine cemaatçilik ve etnik

kimlik öne çıkarılmaktadır; işsizlikle ve ekonomik sıkıntılarla bunalıma itilen gençlerimiz arayış içindedir.

Saldırı vardır. Savunma yetersizdir. Zemin uygundur.

Saldıranlar,

- para vererek,

- Avrupa'da çalışma imkanı sağlanacağı vaadiyle,

- kadın konusundaki zaaflardan yararlanarak,

- çökertilen toplumsal dayanışmamızın yerine sahte bir dayanışma havası yaratarak ve

- ulusal bütünlük duygusunun zayıflatıldığı koşullarda alternatif bir amaç sunarak, etkili olmaktadır.

Bu şartlarda misyonerlikle mücadele nasıl yapılmalıdır?

Türkiye, Türk ulusunun, Türkiye'de yaşamaktan gurur duyacağı ve zorlansa bile bırakıp gitmeyeceği bir ülke haline getirilmeden, bu saldırıları tümüyle durdurmak imkansızdır.

Misyonerlik çalışmalarını da, ulus kimliği yerine cemaat kimliğini veya etnik köken kimliğini öne çıkarma çabalarını da boşa çıkarmanın birinci yolu, insanlarımızın hayatlarından memnun olmalarıdır. Bu da, işle, aşla, huzurla, demokrasiyle olur.

Hükümetler, bağımsızlıkçı bir dış politika izlemelidir; emperyalistlerin baskılarına boyun eğilmemelidir; yabancı ajanların Türkiye'de bölücü faaliyetlerine izin verilmemelidir.

Devletimizle milletimiz arasındaki bağı güçlendirici bir sosyal devlet (kerim devlet, baba devlet) savunulmalı ve hayata geçirilmelidir; Devletimiz güçlendirilmelidir; işsizlikle, yoksullukla, yolsuzlukla, rüşvetle, uyuşturucuyla, fuhuşla, hırsızlıkla etkili bir biçimde mücadele edilmelidir.

Binlerce yıllık geçmişimizin milli değerlerine, bizi daha güçlü kılacak geleneklerimize ve göreneklerimize sahip çıkılmalıdır; toplumsal dayanışmamız güçlendirilmelidir; Batı karşısında aşağılık kompleksinden kurtarılmış ve insanlığın evrensel değerlerini de dışlamayan bir milli eğitimle gençliğimizin çaresizlik ve amaçsızlık içine düşmesi önlenmelidir. Tarihimizin her alandaki gurur duyulacak sayfaları halkımıza öğretilmeli ve benimsetilmelidir.

Misyonerliğin hedefi bağımsız Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yok etmek; Türk ulusunu parçalamak, Anadolu'yu ve Trakya'yı emperyalistlerin sömürgesi haline getirmektir. Misyonerlerin çalışmasına **"insan hakları"** ve **"demokrasi"** anlayışları çerçevesinde yaklaşmak büyük bir yanlışlıktır. Misyonerlikle mücadele, vatan savunmasının ayrılmaz ve önemli bir unsurudur

Alev Alatlı ile Ya

Ü.O.D. - Yeni kitabınızın adı neden “Aydınlanma değil Merhamet” ?

AA.- “Aydınlanma değil, merhamet” Rus aydınlarının epeydir ülkelerine dayatılan Batılılaşma zorunluluğunun acı sonuçlarına dikkat çekmek için kullandıkları bir ibareden esinlendi. Melâli çok iyi anladığını düşünüyorum.

Ü.O.D. - Kitabımızın ana kaynağını neden Rusya ve Rus aydını oluşturuyor?

AA.- O anekdotu bilirsiniz, “Everest’e tırmanmaya kalkan dağcıya nedenini sorarlar, adam, “Çünkü orada!” der.” Benimki de böyle bir şey. Çünkü, Rusya orada, ağır, çelik bir miğfer gibi başımdaydı ve ben kendimi Rusya ile yüzleşmek zorunda hisseden birisiyim. Çocukluğumun Stalinli ‘50lerde, Rus sınırında, Sarıkamış’ta geçmişliğine ve ‘70li yıllarda yaşananlara karşı – ya da belki de onlardan dolayı – Rusya, benim için hep bir muammaydı. Hiç Rus tanımamıştım ama tank seslerini, “Stalin saldırıya geçmiş” haberlerinin Sarıkamış-Erzurum bilelerini beş yüz liraya çıkarttığını hatırlarım - ki, bu miktar, babamın maaşının bir kaç katıydı. Sonra Heybeliada’da balığa çıkan Troçki’nin görüntüleri, Nazım Hikmet’in Moskova radyosundan sesleniş, Rus tanklarının sardığı Budapeşte radyosunun kadın spikerinin yardım için haykırışı, TKP’nin gizemi, sevecek ama acemice okuduğum Gogol, Pasternak, Tolstoy, Dostoyevski, içselleştiremediğim Ortodoksluk, daha da az bildiğim Slav şamanizmi, Rus ruhanlığı, tarikatleri, tekkeleri zaviyeleri, Şevket Süreyya Aydemir’in, Attilâ İlhan’ın, Kemal Tahir’in naklettikleri, Sputnik’in ihtişamına karşı daha fabrikadan çıkarken köhne Jiguli otomobiller. Muhteşem bir edebiyat, felsefe, müzik, buna karşı akıl almaz bir kabalık, vahşet. Dedğim gibi bu muammayı çözmek istedim.

Ü.O.D. - Kitap, Gogol’un izinde diye başlıyor. Neden Gogol’un izinde?

AA. - “Gogol’un izinde” dörtlünün üst başlığı. Çünkü, romanın baş kişisi Rusya’yı Gogol’un izinde dolanarak öğreniyor. Niye başka bir yazar değil de Gogol diye soracak olursanız, Gogol, gelmiş - geçmiş Rus yazarlarının en sahibilerinden birisi. Ülkesinin melalini en iyi yansıtanların başında geliyor.

Ü.O.D. - Batılı değerlerin kaynaklık ettiği Aydınlanma, aslında ülkemize uygulanan bir karartma mı?

AA. - “Karartma” ilginç bir tanım. Batı Aydınlanma’sının kendi tedrisinden geçmeyen kültürleri yoksayma eğilimi var, tabii. Yeni Dünya Düzeni’nin tekdüze, monoton kültür yaratma hevesinin de bu

“yoksayma” eğiliminin sonucunda geliştiği söylenebilir. Böyle bakarsanız, “karartma”dan söz edilebilir. Ancak, karartmanın sadece bizim ülkemiz için geçerli olmadığını da hatırlamakta yarar var. Afrika’lısından Japonuna kadar herkes nasibini alıyor.

Ü.O.D. - Bir programda insanları, Aydınlanmanın tezgahından geçenler ve geçmeyenler olarak ayırdınız. Bu ayrımı Türk görünümü, zihinleri Batılı değerlere devşirilen kişileri topluma tespit edip, oynanan oyuna karşı tavrınızı daha net belirleyelim diye mi yaptınız?

AA. - Olguya dikkat çekmek istedim. Ne ki, olguyu kişiselleştirmek diye bir tehlike de var. Eğri oturup, doğru konuşalım. Aydınlanma, dört yüz yıllık bir süreç, bundan siz, ben hepimiz nasibimizi aldık. Bu nedenle “Batılı değerlere devşirilen kişileri topluma tespit” etmek şeklinde bir girişim, gerçekçi olmayacağı gibi cadi avına dönüşme tehlikesini de içinde taşır. Yapılacak şey, öncelikle kendi değerlerimizi saptamak, bunların geçerliliğini açık yüreklilikle tartmak, sadece Türklerin değil, insanlığın da hizmetine sunmaktır. Demek istediğim, başkalarından önce, kendimizle uğraşmalı, kendimizi ıslah etmeliyiz.

Ü.O.D. - Ardınıza bıraktıklarınıza bakmadan topyekün Avrupa Birliğine üyelik yolunda seferberlik başlatılmışken, Atayurt Asya’ya dönüp bakmanın sebebi nedir?

AA. - Bakın, ben “tek yol devrim” der gibi, “tek çare AB” diyenlerden değilim. Türkiye, kendi yararına olabilecek her türlü ilişkiye girmeye açık olmalıdır. Ülkenin çıkarı ya da çıkarları Atayurt Asya’da da olabilir, Avustralya’da da. Rusya çok ilginç, çünkü herşeye rağmen bize Batı Avrupa/Amerika medeniyetinden daha yakın. Daha anlaşılır.

Ü.O.D. - ‘Aydınlanma değil Merhamet’ adlı kitabınızda yazılanlar Rusya’yı anlatıyor. Bizler bu kitabı “kızını sana söylüyorum, gelinim sen anla” misali değerlendirip, Türkiye’yi de anlattığı bilgisine ulaşabilir miyiz?

AA. - Türkiye’yi anlattığı değil, çok şükür henüz o kadar dağılmadık ama Türkiye’nin başına gelebilecekleri anlatıyor, evet.

Ü.O.D. - Türkiye’de bugün “Obscurantizm” (= bilgisizlik taraftarlığı) özellikle hangi konular üzerinde ve hangi yönde yapıyor?

AA. - “Kol kırılır, yen içinde” şiarına sadık kalan her durumda obscurantizm vardır. Hızlı trenden, enerji ihalelerine; rektör seçimlerinden, siyasi partilerin işleyişine; dımlı İslâma kadar; şeffaf ve dürüst olunmayan her durumda obscurantizm’den söz edebilirsiniz.

Ü.O.D. - Hürriyet Gazetesi 19 Mayıs özel ekini “Türk Gençliği AB yolunda ileri” başlığı ile verdi. Bu başlık, zihin yönlendirme faaliyetlerine bir örnek midir?

AA. - Elbette. AB lobisinin faaliyeti- dir. Burada yapılacak iş, Hürriyet kadar güçlü ve yaygın bir gazette çıkarmanın yollarını aramak ve bulmaktır ki, AB-karşıtı lobi de bir o kadar sesini duyurabilsin.

Ü.O.D. - ‘Dinlerarası Diyalog’ toplantıları hakkında ne düşünüyorsunuz?

AA. - Yeni Dünya Düzeni’nin tek bir din, “dünya dini” tertiple faaliyetinin devamıdır. İlk toplantılarını 1928’de yapmışlardı, ‘Kiliselerarası Diyalog’ şeklinde. Daha sonra bunlara muhtelif kültürler, İsis putperestleri, Şamanlar, Animistler vb. katıldı. En uzun direnen İslâm’dı ama gördüğüm kadarıyla Müslümanlık da aynı yolun yolcusudur.

Ü.O.D. - ‘Ararat’ filminin Türkiye’de gösterime girme aşamasında Ülkü Ocaklarının tutumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

AA. - Hissiyatı anlamıyor değilim, ancak yapıla-

Ülkücülüğün tarifi, biraz da olmayacak gibi görünenin üstesinden gelmek değil midir?

ptığımız Söyleşi

cak iş, düşmana düşmanın silâhı ile cevap vermektir. Bu durumda silâh, Türk sinema endüstrisinin kurulmasını gerçekleştirmek, bir biri arkasından en az 'Ararat' kadar etkin filmler çekilmesini ve dünyada gösterime girmesini sağlamaktır. Ülkücüler, kendilerini bu yolda da eğitmek durumunda dırlar. Kolay mıdır, hayır. Ama ülkücülüğün tarifi biraz da olmaya-
cak gibi görünenin üstesinden gelmek değil midir?

Ü.O.D. - 'İsa'nın Çilesi' (Tutku) filminin dünyada gösterime girme zamanlaması, (BOP) kapsamında yapılan bir faaliyet midir?

AA. - Bilemem!

Ü.O.D. - ABD, işkencenin tanımını "Bir insana korkunç fiziksel veya psikolojik şiddet uygulanması" olarak kabul ediyor. Bu tanıma rağmen Irak'ta bulunan işgal kuvvetlerinin işkenceci askerleri "Kötü Muamele" suçundan yargılanıyor. Size göre Iraklı esirlere yapılanların açıklaması nedir?

AA. - Gâvurluk. Holywood çıkışlı filmlere bir baksanıza, kansız revansız, seksiz şiddetsiz filmlerin sayısı bir elin beş parmağını doldurur mu?

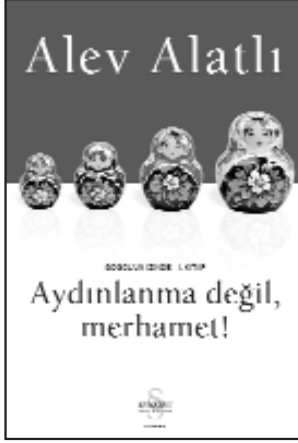
Ü.O.D. - Irak'taki işgal güçleri, yakın zamanda Necef'te cami bombaladılar. Irak halkı ve diğer Müslüman ülkelerden bu bombalama olayına büyük tepkiler geldi. Oysa İslam geleneğinde işgal altındaki ülkenin 'Dar - ül Harp' kabul edilip, tepkilerin sadece sembolik mekanlar söz konusu olduğunda değil, başlı başına işgale karşı verilmesi gerekmez miydi?

AA. - İlâhi, arkadaşım! Kimin köyünü kimden soruyorsunuz! Sizin söylediğinizin yapılabilmesi için, işgale karşı çıkanın önce kendi ülkesinin 'Dar - ül Harp' olmadığından emin olması lâzım! Kim karşı çıkacaktı? Suudi Arabistan mı, Kuveyt mi, yoksa meselâ Dubai mi?

Ü.O.D. - Marksizmler Milliyetçiliğin birlik-tebliğini, Kızıl Elma koalisyonunu siz nasıl yorumluyorsunuz?

AA. - Olmaz, öyle şey. Ha, ne olur, belirli bir "müşterek" tehlike karşısında, TUDEH misali anlık bir ittifak olur ve anında dağılır.

Ü.O.D. - Kimi yazarlar "Türkiye giderek Muhafazakarlaşıyor" iddiasında bulunuyor-

lar: Bugünkü muhafazakar insan artışı, beraberinde milli değerleri taşıyor. Muhafazakarlığı yeniden tanımlamak gerekir mi?

AA. - Türkiye, muhafazakarlaşmıyor, lümpenleşiyor. Muhafazakarlığın yeniden tanımlanmasına gelince, neden böyle bir şey yapacaksınız ki? Kelimeyi kendilerine "muhafazakâr" diyenlere uydurmak için mi? Brakın, kelime asıl anlamında kalsın, onlar kendilerine yeni bir cümle kursunlar. Kendi tanımlarını kendileri bulsunlar.

Ü.O.D. - Bir yazınızda "Türk - İslam Medeniyetini sandıktan çıkartmak, dünya halklarına kendi alternatif medeniyetimizi sunmakla mükellefiz" diyorsunuz. Nedenini ülkücü gençlere anlatabilir misiniz?

AA. - Bakın, herşeyi tek bir söyleşide anlatmak mümkün değildir. Ülkücü gençler, okumak zorundalar. Sizden ricam; bahsettiğiniz o yazıyı bulun, tamamını yayımlayın ki, bir işe yarasın. Benim tecrübem, 'kapsül şeklindeki sunumların' uzun vadede kimseye faydası olmadığı yönünde.

Ü.O.D. - Kabus'u Rüya ile sonlandıracak yerliliğimiz kaldı mı?

AA. - Elbette, kaldı. Türkiye, hâlâ direniyor. Ne ki, hörgücündeki değerlerin yeterince farkında değil. Dünyanın emniyet sübabı olabilecek bir ülkedir ama bir de farkına varsa!

Ü.O.D. - Dünyanın ve ülkesinin sıkıntıları kendine dert edinmeyen kişiler, ekranlarda yeni ulusal kahramanlar olarak çizit atarken, siz 'Orda Kimse Var mı?' diyerek dört kitap yayınladınız. Orda birileri var mıymış?

AA. - Hem de nasıl! Gürültüye bakmayın siz; derin Türkiye hep orada, hep var.

Ü.O.D. - Alath 'O.K. Musti Türkiye Tamamıdır' romanında, ülkücüleri nasıl bu kadar iyi anlatabiliyor?

AA. - Tepkilerini izliyorum, yazdıklarını okuyorum, söylediklerini dinliyorum, konuşuyorum, taniyorum, arka plânlarını, geçmişlerini öğreniyorum. Böyle olunca, oluyor.

Ü.O.D. - Ülkü ocaklı gençlerin okumaları için sizden yazar adı istesek kimleri tavsiye edersiniz?

AA. - Ülkü Ocaklı gençler, kendilerini doğrulamak için değil, uzmanlaşmak için okumalı ve tercihan muhalefeti okumalıdır. Bu nedenle benim önerim, her ülkücünün kendisine bir ilgi alanı belirlemesi ve o dalda eline geçirebildiği herşeyi hatmetmesidir. Bu alan, bağlama yapımı da olabilir. İkinci Dünya Savaşı tarihi de. Ben sizin yerinizde olsam, teşkilâtta bir iş bölümü yapar, biriniz örneğin Ortodoksluğu öğrenirken, diğerinizin Amerikan anayasasında uzlaştığı, ötekinin Hindistan'ı, berikinin meselâ Demokrat Parti iktidarını incelediği bir farkındalık ortamı yaratmaya çalışırdım.

Ü.O.D. - Günümüzde Türk genci hangi nitelikleri bünyesinde barındırmalı?

AA. - Bence bu aşamada edinilecek en önemli nitelik, bağımsız düşüncedir. Genel geçer doğrulara iltifat etmemek, sorgulamak ve az önce söylediğim gibi, ilgi duyulan bir alanda küll yutmayacak kadar iyi okumuş olmak ki, özgüven sağlansın. Türkçe'deki referanslar yeterli değilse, ne yapıp yapıp dil öğrenmek. Dil öğrenmek için gerekli ortam yoksa, yaratmak.

Ü.O.D. - Kitaplarınızda Yaşam-sever (Biyofil) liderden bahsediyorsunuz. Yaşamsever liderin sahip olması gereken özellikler nelerdir? Bu özelliklere uyan Türk tarihinden lider örneği verebilir misiniz?

AA. - Yaşamsever lider dediğim, dediğim dedik olmayan, son tahlilde önemli olanın insanın mutluluğu olduğunu unutmayan lider. Türk tarihinde tersine pek rastlanılmaz zaten. Bizde, öyle Korkunç İvanlar, kendime yeni başkent yapacağım diye kırk bin işçinin kanına giren Deli Petro'lar, Stalinler, Hitlerler yoktur.

Ü.O.D. - Turna kuşu size neyi anlatır? Turna milliyetçiliği ne demektir?

AA. - Bağımsızlık, dayanıklılık, sadakat, aşk, zerafet! Benim "turna milliyetçiliği" dediğim, alemin sazlığa bulaşmayan ve fakat kendi sazlığının kurulmasına da izin vermeyen türden "milliyetçiliktir." Kargalara dokunmasınız ama tuhaf bir rehavete kaplıp, sizin yavrularınızı kapımlarına da izin vermezsiniz.

Ülkü Ocaklı gençler, kendilerini doğrulamak için değil, uzmanlaşmak için okumalı ve tercihan muhalefeti okumalıdır. Bu nedenle benim önerim, her ülkücünün kendisine bir ilgi alanı belirlemesi ve o dalda eline geçirebildiği herşeyi hatmetmesidir.

PARADOKS

Hakan SARILAR

Türkiye Cumhuriyeti Devletini besleyen damarlar yavaş yavaş tıkanıyor. Yöneticiler ise, devletin kalbi ve beynine uzak bölgelerde başlayan tıkanmalar, bir ağrı şeklinde beyne iletilmesine rağmen, yaklaşan kangreni önlemek yerine, çeşitli müsekkinlerle ve ağrı kesicilerle günü kurtarmaya bakıyor. Türkiye Cumhuriyeti olarak Kıbrıs'ta böyle davrandık, Kuzey Irak'ta kırmızı çizgilerimiz kazanırken böyle davrandık, Lozan'da tanıdığımız azınlıklar dışında yeni azınlıklar dayatılırken böyle davrandık. Üniversitelerden başlayıp, liselere doğru uzanan ve gittikçe yaygınlaşan, eğitim dilinin İngilizce olması cinayeti sürüp giderken böyle davrandık ve davranıyoruz. Genç nesilde vatan ve millet bilinci sistemli bir şekilde eritilirken, kendi gövdesinden başka kutsal değer tanımaz hale getirilirken, ya da şimdilerde moda olduğu şekliyle; bütün kutsallarının, değerlerini, kendi bedenine yaptığı katkıdan aldığını düşünür hale gelmesi tasarlanmış bir şekilde sağlanırken, böyle davrandık. Dahili ve harici merkezlerden temin ettiğimiz avuç avuç müsekkin ve ağrı kesiciyle günü kurtarıyoruz. Halbuki ağrılar bizim uyarıcılarımız. Diyorlar ki: **"Buralar hap değil neşter istiyor. Yuttuklarımız yüzünden kollar ve bacaklar bir müddet sonra, parmaklarımızdan başlamak üzere ktır ktır kesilecek. Sinsi bir düşman damarlarımızı tıkıyor."**

Peki devleti yönetenler ne yapıyor? Ağrılarımıza kızıyor. Beynimizin ağrı merkezini iş göremez hale getirmeye çalışıyor.

Hükümet edenlere sesleniyorum: **"Uyarınları değil, uyuşturanları kollayın. Öldürücü darbe oradan gelecek."**

Şimdi Paradoks

Bugüne kadar ortaya çıkarılan bulgulardan anlaşıldığı kadarıyla, insan uygarlığı, Mezopotamya

bölgesinde başladı. Buğday uygarlığı diye adlandırılan bu durum, kısa süre sonra Avrasya'yı insanlığın merkez bölgesi yaptı. Bir başka deyişle Avrasya'yı yöneten güçle, dünyayı yöneten güç aynıydı.

Aradan geçen bin yıllar hiçbir şey değiştirmemiş. Artık anlaşıldı ki, yirmi birinci yüzyılda da dünyayı yöneten güç, Avrasya'yı yöneten güç olacak. Bu durum bir kez daha ve kesin bir şekilde ortaya çıktıktan sonra, egemen güçler çeşitli bahanelerle, Avrasya'da sahne almaya başladılar. Bölgeyi kontrol etmek şu anda hepsinin birinci önceliği durumunda. Kaybeden 21. yüzyılı şimdiden harcamış olacak. Halihazırda tek süper güç olarak bulunan ABD bu avantajını kaybetmeden vaziyet aldı. Ona orta vadede rakip olmaya hazırlanan ikincil güçlerse kendi yetersizliklerini giderene kadar, ABD'yi oyalamaya bakıyorlar. Bu güçlerin, ekonomik, siyasi ve askeri yetersizliklerini giderebilmelerinin bir yolu bölgesel stratejik ittifaklar kurmaksa, bir yolu da Avrasya'da uygun partnerler bulmakta yatıyor. İkincil güçler içerisinde şu anda ABD'ye en yakın rakip AB. Fakat AB henüz kendi geleceğini nasıl şekillendireceği konusunda net bir karara varmış değil. Bazı eski doğu bloku ülkeleri ve Anglo-sakson kökenliler, ABD ve AB'yi Batı uygarlığının iki büyük parçası olarak görüyorlar ve ABD küreselleşmesine uyumlu hale getirilmiş bir AB hayal ediyorlar. Fransa-Almanya'nın başını çektiği asıl trend ise AB'yi ABD'nin karşısına çıkarma hazırlığı içerisinde. Tabi her ülkenin içerisinde karşı görüşü savunan siyasi güçler de var fakat genel istikamet bu yönde geliyor. Şimdi paradoks fırtınası işte burada başlıyor. Fransa-Almanya Avrasya'da -ideolojisi gereği- partner arıyor. Tabi ki bunların en güçlüsü Türkiye... Dolayısıyla Türkiye'nin üyeliği AB'yi tartışmasız bir Avrasya gücü haline getirecek. Fakat Fransa-Almanya mütereddit... Çünkü biz çoktan ABD etkisine girmişiz. Bu halimizle onların AB

perspektifine cevap veremiyoruz. Paradoksal bir biçimde karşı guruptakiler Türkiye'nin üyeliğine daha sıcak bakıyorlar. Çünkü ABD etkisindeki Türkiye, Fransa-Almanya'nın AB'deki gücünü dengeleyecek. Öte yandan ABD, Türkiye'nin üyeliği halinde AB'nin Ortadoğu ve Orta Asya gücü haline geleceğini görüyor. Fakat AB üzerindeki gücünü artırmanın yolu olarak da yine paradoksal bir biçimde kendi etkisindeki Türkiye'nin üyeliğini istiyor. Batıdaki fırtına burada bitmiyor. Avrasya'da kendine en güçlü partner olarak Türkiye'yi gören Fransa-Almanya bir yandan da AB'yi bir Hristiyan kulübü olarak düşünüyor. Kendi paradoksunun çözümünü çinse Türkiye'ye **"özel statü"** öneriyor.

Bize gelince... Öncelikle bizdeki batıperestler karşılarında iki ayrı Batı görünce şaşı olduklarını zannettiler. Birinden birini seçmeleri ne kadar zor. Bir kalp iki aşkı taşımaz. Duaları iki Batı olmasın, eskiden olduğu gibi (SSCB varken) tek olsunlar ve bizi de içlerinde eritsinler. Fakat gerçek rüyayı aşıyor... Batıcıların çoğu Anglo-sakson yaklaşımını benimsedi. Türkiye AB üyesi olsun, AB de ABD ile uyumlu olsun... (hadi kavga etmeyin noolur) Batıcılar paradokslarını böyle unutmaya çalıştılar. Ak Parti'nin paradoksu ise hazin... Giderek bir Cem Sultan hikayesine dönüşüyor. Türkiye'de iktidar olabilmek için Türkiye'nin iktidarını kullanamaz hale getirecek ve toprak bütünlüğünü çiğneyecek dayatmalarda bulunanlarla işbirliğine gidiyor. Müslümanların yaşama alanlarını genişletmek maksadıyla, İslamı, onu geleceğin seçenekleri arasından çıkarmak isteyenlerin özgürlük anlayışlarına emanet ediyor. Bir milli devleti yönetiyor fakat bir millete ait olma fikrini reddediyor. Moderniteyi ideolojik olarak fazla dünyevi, materyalist ve bireyi bençilleştirici buluyor, fakat bütün modernleşme hamlelerini bihakkin yerine getiriyor. Dışa dönük paradoksal davranışlar, daha da enteresan... Bir yandan ABD'nin Büyük Orta Doğu Projesinin demokratik partneri olarak vaziyet alıyor, bir yandan AB'ye tam üyelik için Fransa-Almanya'ya **"beni alırsanız, Avrasya gücü olursunuz"** diyor. Ak Parti yöneticilerinin açıklamalarını samimi buluyorum: Onlar ABD'nin Orta Doğu'nun demokratikleştirilmesi gibi bir projesi olduğuna galiba gerçekten inanıyorlar. Bu yüzden ABD ile yaptığı işbirliğini Fransa-Almanya'nın anlayacağını düşünüyorlar.

Dünyanın bir bölgesini demokratikleştirmek için gösterilen çabalara neden karşı çıksınlar ki!!! Bush'un yöntemleri biraz kaba olabilir, ama onu da ideologları Ömer Çelik gazetede ki köşesinde yazdığı yazılarla eğitiyor işte... Fakat Aralık ayına yaklaştıkça oyunun tarafları işin açığını anlatmaya başladılar: **"Türkiye, ABD ile bu kadar içli dışlyken AB'ye üye olamaz. "Özel statü" önerisi Fransa-Almanya'da birkaç çatlak sesin işi değil. Eğer sen ABD ile stratejik ittifakını sürdürürsen özel statünün dışında bir şey bekleme. O da seni nötr bir güç haline getirecek statüden başka bir şey olmayacak."** Aslında bu blok Türkiye'yi ABD'nin dümen suyundan çıkardığı gün AB üyesi yapmak istiyor. Fakat parçalayarak ve AB'yi bir imparatorluk haline dönüştürerek... İşte yeni bir paradoks... Türkiye'nin parçalanması, en azından federal bir yapıya dönüştürülmesi en çok ABD'nin çıkarlarına yarıyor. Böylece Kuzey Irak'ta düşündüğü devlet (bağımsız ya da federal fark etmiyor) güvenceye alınacak. İsrail biraz daha rahatlayacak. Sürdürülebilir bir Arap-Kürt gerilimi mümkün olacak. Böylece Fransa-Almanya tekrar **"özel statü"** önerisine dönüşüyor.

Şu anda Türkiye'deki sözde aydınların hemen hepsi AB üyeliğinin artık gerçekleşeceğinden söz ediyor. Bir kısmı sâfiyane bir görüşle bunları dile getiriyor. İşte DEP'liler tahliye oldu. Anadilde yayının önü açıldı. Kıbrıs'ta milli duruştan vazgeçip bir AB üyesiymiş gibi davrandık. Yerel yönetimler kanun taslağıyla, adem-i merkeziyete giden yolun önünü açtık. Daha ne olsun? Bir kısmı bu halimizle üyeliğin imkansızlığını bildiği halde, Ak Parti iktidarına havuç gösteriyor. **"Cesur ol. İyi gidiyorsun. Biraz daha ver."**

Ak Parti'yi yönetenler ise kendi paradokslarının dişlileri arasında gittikçe sıkışıyor. Uluslararası kabul görüyoruz zehabıyla zihinsel çelişkilerini sanki çantalarında taşıyormuş gibi rahat davranıyorlar. Biraz Cem Sultan'ın hazin öyküsünü okusunlar. Görürler ki onlar bizi kendi çıkarları için rehin tutmaktan başka ilişki türü bilmezler. Görürler ki bize müsekkini verenler de damarlarımızı tıkayanlar da aynı... Görürler ki uyuşturanları değil uyaranları dinlemek gerek.

Namaz Sosyolojisi ve Psiko

Gülhan HALILOĞLU

Nasıl bir nesneyi anlamak için, o nesnenin bütün uzuvlarının yapısını, uzuvların biri biriyle olan ilişkisini, fonksiyonlarını bilmek gerekiyorsa; İslamiyeti de anlayabilmek için bütün müesseselerinin tahlilini yapıp incelemek, aralarındaki münasebetleri tesbit etmek, fonksiyonlarını irdelemek gerekmektedir.

“Efradını cami, ağyarını mani” bir tanıma için, bütünden parçalara inmeye mecburuz. Buna “tümünden gelim” diyebiliriz. Bir köşk düşünelim! Yahut bir sarayı ele alalım! Köşkü veya sarayı anlayabilmek adına, onun her bir odasını, her bir salonunu, kapı ve pencerelerini, bağlantı şekillerini ve sairesini görmeden, incelemeden; ortaya konacak olan kanaat, sıradanlıktan öte bir mana taşımaz. Tabiki “anlama” işi, “sıradan” olursa; “anlamlandırma” işi de “sıradan” olur.

Burada dikkate değer bir husus da, hangi değer ölçütleri ile meseleye baktığımızdır. Mesela Camiye veya namaza, İslamiyetin değer ve ölçütleri ile mi baka- cağız; yoksa İslamiyet dışı değer ve ölçütlerle mi? Tabii ki İslamiyetin değer ve ölçütleriyle! Aksi halde “tarif” edeyim derken, “tahrip” edersiniz! Onun içindir ki Kur’an-ı Kerim’de ifade edilen “Dırar Mescidi” ile Maun Suresinde zikredilen “vey-lolsun” kavramlarını çok iyi kavramak gerekir.

Anlaşılan o dur ki “ecnebi değerler”, “cami” adına, yıkımın, zararın, ziyanın, fitne ile fesadın kapısını aralarken; “namaz” adına da, gafletin, şuurumsuzluğun, şekilciliğin, ilgisizliğin, anlamsızlığın kapısını aralar!

Namaz, “kul” ile “Allah” arasında ki “latif” ilişkinin adıdır. Kul, latif ilişkiden önce, “kesif” ilişkiden geçer. Kesif ilişkisi, yani “yatay” ilişkisi muntazam olmayan kulan, “Latif” yani “dikey” ilişkisi “yamuk” olur. Yamuk duruşu da “vay haline!” demek yaraşır.

Allah (c.c), ecnebi değerlerin kuşatılmışlığı ile “öteyi”, “ceza ve hisab” gününü, “ahireti”, adeta yalanlayan, yetimi itip-kakan, yoksulu doyurmayı önceliği olarak görme-

yen, yatay zeminde istikametini koruyamayan, ama namaz kılan için, kılanlar için: “...vay aline ki, onlar namazlarından gafildirler, onlar riyakarların ta kendileridir” buyurmaktadır. Yani bu durumda “dikey” ilişkinin sonucu bir fiyaskodur!

Oysa ki bize ait, daha doğrusu “bizi biz” eden, bizi “eş-ref”, bizi “zübde-i alem” eden, bizi “ilahileştiren” değerler, öteyi, yetimi, yoksulu, riyasızlığı önceliklerimiz olarak belirler. Bu önceliklerle insan-insan ilişkisini, insan-evren ilişkisini belirleyenler, insan-Allah ilişkisinde, asla ziyan etmezler. Namazla sergilediği dikey ilişkinin sonu, “veyl” ile bitmez; “selam” ile biter!..

Bu sebeple “şuurlu tanıma” ve “şuurlu değerlendirme” işini, en temel “abdest” olarak görmeliyiz. Zira böylesi bir abdest ile fert ve toplum seviyesindeki “kimlik” sapmalarından kendimizi koruyabiliriz. Kimlik sapmalarının yoğunlaştığı yerde-cami de olsa- ilahileşme yerine “ilahlaşma” sergilenir. Oysa Namaz, bir değer, bir norm, bir kontrol sistemi olarak, “ilahlaşma”ya set çeker!.. Kur’an’ın ifadesi ile bütün çirkinliklerden, bütün olumsuzluklardan alıkor.

Camilere gelince, onlarda ilahileşmenin mekanlarıdır!... İlahi ve medeni insanın doğuşuna sebep rahimler gibidir!.. Farz namazlar, orada cemaatla kılınır. “Tecrübi Psikoloji”e göre, aynı işi yapanların, aynı işle meşgul olanların arasında sevgi, muhabbet, tanışma, bilişme, kaynaşma hasıl olur. Farzları ifa için camiye gelenler, tecrübi psikolojinin konomu gereği, “tevhid”leşirler!... Bilişme ve tanışma ile sevgi ve muhabbet denizlerini oluştururlar!... Namazla oluşan muhabbet, öyle bir muhabettir ki, “muhammed” (s.a.s.) dahil, her güzel, her güzellik ondan hasıl olur.

Ancak sünnetler ayrı kılınır! Farzlar gibi beraber kılınmaz. Bu, bizlerin esas meselelerde birlik ve beraberlik içinde olmamıza karşılık; teferruatta robotlaşmamızı engellemek, şahsi teşebbüs ve şahsi kabiliyeti teşvik demektir. Bütün bunların “tanıma” adına söylemek zorunda kaldık.

lojisi Üzerine Bir Mülahaza

“İmama tabi olmak” ne demek? Farzlarda herkes, “**ta-bi oldum hazır olan imama**” diyor. Bunun anlamı, birleşmesi gereken temel meselelerde, konularına göre onları en iyi bilen, en yetkin, en ehil kimseler etrafında, seve seve ıradı olarak toplanmamızı bizlere telkin içindir.

Camilerde beraberce yapılan ibadetin, kılınan namazın, yalnız başına kılınan namazdan en az 27 kat değerli olduğunu herkes bilir. Bunun toplumsal alandaki ifadesi şu demektir: Toplu olarak yapılan işlerden daha fazla randıman alınır... Toplumsallık ruhunu üstün tutmaktır... Birlikte yaşamamanın **“keyfince”** olamayacağıdır... Birlikte yaşamamanın, ortak değerlerle mümkün olabileceğidir... Sadece kendimiz için değil; topluma ve toplum menfaatlerine yönelik düşünme-bilmenin gereğidir... Toplumsal şuurun bereketidir... vs.

Namazın dinin direği olması ya! Şimdi gelin de bu işin altından çıkın! Farklı okursak eğer, direk varsa din var, direk yoksa din de yok!... Bu kadar açık... Olmak var, olmak var... Yarım yamalak bir **“var olma”** ile **“adam gibi var olma”** bir değildir. Adam gibi var olmanın gereği Namaz! Mü'minin miracıdır... Kıyama ile, rükusu ile, secdesi ile, Allah'a yükseliştir... Kula şah damarından daha yakın olan Rabbi ile halleşmedir... Günde beş defa “kalı bela” sırrını seziştir... Her defasında yeniden doğuştur... Kainata mensubiyet, alemleşme şuuruna erişir... **“Animal symbolicum”** -Sembol yapan adam diye tanımlanan adamdan sıyrılıştır... Çapraz ateşe alınmaktan kurtuluştur...

Doğrusu bir **“iç tutum”** olmaksızın gerek cami ve gerekse namaz sosyolojisi ve psikolojisi üzerine mülahazada bulunmak zordur. **“İç tutum”** maksat, niyettir. Niyettir, namazı namaz eden!... Niyetler, iç tutumlarımız, ibadetler dahil her eylemimizin ana zeminini oluşturur. Bu zeminin sıhhati, her zaman önem arzeder. Zemindeki kaymalar, eylemlerde ki kaymalara, zemindeki bulanıklık, eylemlerdeki bulanıklığa sebebiyet verir.

Farz olsun, vacib olsun, sünnet olsun, iç tutumun gözden geçirilerek yerine getirilmeleri, dikkate değer bir husustur. Namaz, içerden anlaşılabilir ancak... Bunun içindir ki her eylemde aslanan, iç tutumlardır. Eylemlere üfürülen ruhu, nefesi **“niyetler”**, **“içtutumlar”** olarak görüyoruz.

Niyetler, ne kadar **“halis”** olursa namazda ki dil de o nis-

bette halisleşir. Problem de burada ya! **“Tenzihî dil”**e ulaşamayışımız, **“temsili dil”** de kalışımızdır, asıl problem! **“Tenzihî dil”** ile ancak ve ancak ibadetler, Allah'a mahsus yapılabilir, yani tahsis edilir... İhlas, huşu, ihsan **“tenzihî dil”** ile mümkündür; **“temsili dil”** ile değil! Ama bilmeliyiz ki dili şekillendiren, niyetlerdir, iç tutumlarımızdır... Tenzihî dil ile Allah'a yönelişi başaran kul, niyetinin kanatlarında menzil alır!...

Sözü şuraya getirmek istiyorum. Her namazda her camide girişte, tutumlarımızla yüzleşmeliyiz. Niyetimizi gözden geçirmeliyiz! **“Olmak”** ve **“kalmak”** tamamen niyetlere bağlı. Namazla sağlayacağımız tekamül de!... Her namaz, adeta bizleri tartıyor, ölçüyor... Bu tartma ve ölçme işini de niyetlerimizle yapıyor. Demek oluyor ki, her namaz bizlere kendimizi gerek ferd ve gerekse toplum olarak tartma, ölçme, değerlendirme fırsatını veriyor.

Bu fırsatı yok sayanlar, **“dolaysız”** dili değil de **“dolaylı”** dili veya **“anthropomorphic”** teşbihi-temsili dili, **“din dili”** olarak görenler, kendi nefislerine zulmeden **“zalimi”** oldular... Ya da ciddiye alınmadılar... Misalen, islam düşünce tarihinde ortaya çıkan Müces-sime veya müşebbihe gibi... **“Tenzihî dile”** yükselemedikleri için başarılı olamadılar!... Namaz, bu cihetiyle de, **“temsili”** veya **“teşbihi”** dilden **“tenzihî”** dile yükselişin ifadesidir.

Evet, namazı, **“zillet”**den **“izzete”** bir yolculuk olarak okumak, anlamak, anlamlandırmak da mümkün. Hikmetleri araştırıldığında insanın tüyleri-

ni diken diken eden namaz ibadetinin fert ve toplum bünyesinde meydana getirdiği muazzam değişikliği, burada izah etmek oldukça zor. **“Tatmayan bilemez”** derler ya! Onun için tatmak, yaşamak, bilfiil bu yolculuğa çıkmak gerekir.

Namaza dururken **“kibleye yönelmek”**, kibleyi doğru belirlemek için azami titizlik göstermek, çok çok önemlidir. Aksi halde **“istikamet”** ilkesi zedelenmiş olur. **“Festekim kema umirte”** - (sana emredildiği gibi dosdoğru ol)- emrinin tahakkuku için yön ve cihet yani kible, işin olmazsa olmazıdır. Kiblesizlik, istikametsizliği; istikametsizlik ise keşmekeşliği doğurur. Ferdin ve toplumun duçar olduğu keşmekeşlik, kiblesizliğin bir sonucudur. Muhtaç olduğumuz **“tagayyürün”** yani değişimin; yine ihtiyaç duyduğumuz **“tekamülün”** yani gelişmenin olabilmesi için kible şart! Kible-

siz olan togayyür, çözülmeye ve yabancılaşmadan başka bir anlam taşımaz! Dolayısıyla namazda kible, kibleli namaz, kibleli niyaz, bizi aleme sultan edecek temel ilkelere biridir. Her namazda bu ilkenin gereğini idrak ederiz.

İbadetler, ekseriyetle “**zaman**” ve “**mekan**” olmak üzere iki buudda gerçekleşir. Mekana göre “**zaman**” daha değer taşır. Onun için bütün ibadetler “**zaman**”la mukayettir. Bir çok ibadet, “**mekan**” ile sınırlandırılmadığı halde, “**zaman**” ile sınırlandırılmıştır. Hac ibadeti hariç, bütün ibadetlerde “**mekan**”, “**zaman**”dan sonra gelir. “**Zaman**”a göre “**mekan**” ikinci plandadır. Oruçta ise “**mekan**” yerini, tamamen “**zaman**”a terkeder.

Bundan şu sonuç çıkar: Mutlak zaman, mutlak mekandan çok daha umumi ve çok daha değerlidir. Bunu idrak eden fertler veya toplumlar, “**zaman israfı**” yapmazlar, “**Zaman**”dan tasarruf eder; zamanı iktisatlı kullanırlar...

İslam’da, “**cemaatle kılman namazda, başlama tekbirine yetişemeyenin sevaptan mahrum kalacağı**” vurgulanır. “**İftitah**” yani “**başlama tekbiri**”ne yetişip yetişememe “**saniyelik**” bir iştir. Saniyelik gecikme ile, kat kat sevap yitirilmiş olur. Bu sebeple her müslüman, cami içi veya cami dışı hayatlarında, ibadetlerde, araştırma ve incelemede, bilimsel alanda, eğitimde, sağlıkta, güvenlikte bir saniyeyi, hatta bir “**salise**”yi değerlendirmek için azami ölçüde hassas olmaya mecburdur. Aksi halde duçar olunacak zararları telafi, oldukça zor olur. Zira çok iyi biliyoruz ki, zamanı iktisat edenler medeniyet ve hüküm sahibidirler... “**Zaman**” konusunda hassas olmayan, zamanı israf edenler ise, “**mirasyedi**” olup tükendiler... Onun için hiçbir din, hiçbir felsefi düşünce, hiçbir iktisadi sistem, islam kadar “**zaman**”a önem verip, bir saniyenin hesabını bu denli ciddiyetle aramaz. En büyük değerlerin, en kısa zaman diliminde olabileceği anlayışı islama has bir anlayıştır. Bu anlayışı günde beş vakit ile namaz ile idrak eder, bu şuuru kaybetmemeye çalışırız.

Zamanında yetişmenin, zamanında elde edilen kazanımların gerek ferde ve gerekse topluma verdiği rahatlığı da asla unutmamak gerekir. Yine unutmayalım ki, asıl felaket, eyleme geçme anını kaçırmakta yatar. Çalışma alanında da, entelektüel alanda da, ibadet alanında da böyledir.

Namaz, kişinin, kendisini kendisine konu yapması gibi çok ciddi bir işleve sahiptir. Kişi günde beş vakit olmak üzere, beş-on dakikada olsa, kendisine yönelip, kendisini bilmelme fırsatını elde ediyor. Nefsini bilmeye çalışıyor, nefsinin bildikçe de Rabbi’ni biliyor...

Bir önceki hususta şu ki; ibadet hayatını yok sayarak, iş hayatını sürdürmek, kabil değildir. Her iki hayat biri birini takviye eder. İşde verimlilik, ruh eğitiminin, ruhi motivasyonun düzeyi ile orantılıdır. Bu itibarla Namaz, ruhi eğitimin

mektebidir... Gelişme heyecanının, teşebbüs ruhunun kaynağıdır... Kalite ve performans arttırımının vesilesidir... İtaat ve disiplin ruhunun, katılımcılığın, eşitliğin menbaıdır... Her hakkın vesilesidir namaz! Boş yere “**Bulan ibadetle buldu Hakkı-ibadetsiz kimin var Hak’ta hakkı**” demiyor şair!

Kişi, Tanrı’nın kendine çağırdığı, başını okşadığı “**biri**” olmak istiyorsa, bunun yolu “**kulluk**”tan geçer.

Mevlana, “**bizler Tanrı’nın başını okşadığı, kendine çağırdığı insanlarız**” der. Biz böyle bir milletiz. Tanrı nezdinde sevimli bir milletin evlatlarıyız. İnsanlık anlayışımız ile Kültür ve Medeniyetimizle, imam ve ahlakımızla “**sevilmeyi**” hak etmişiz.

Namaz, bilindiği üzere, islamın “**kelime-i şahadef**”ten sonra öngördüğü ikincil temel esastır. “**Namaz**” olarak ifade edilen “**salat**” kavramı, Allah cihetinden Rahmeti, melekler cihetinde istifarı, insanlar cihetinde ise “**dua**”yı, Allah’a münacatta bulunmayı, ona tarazzuyu içerir.

Unutmayalım Peygamberimiz (a.s) ifadesiyle vaktinde eda edilen namaz; anne-babaya iyilik, onlara güzel muamelede bulunmak; Allah yolunda cihat; her inanan insanın bileceği, gözeceği üç temel husustur. Bu üç hususa riayet edenler, Allah’ın korumasındadırlar. Çünkü Allah’a en sevimli fiili işlemiş oluyorlar. Ama üzülmeye belirtmeliyiz ki bu üç konuda da yaralıyız, çünkü ülkemizde akıl almaz ölçüde bir “**Kültür Emperyalizmi**” yaşanıyor. Kültür emperyalizmi yöneldiği insanları önce “**alıştırma safhası**” tabi tutar. Müteakiben “**terkin safhası**” takip eder. Alıştırma safhası aleni değildir sinsidir... Vasıtaları dolaysız değil; dolaylıdır. Telkin safhası ise

tamamen aleni olup vasıtaları dolaysızdır. Değerlerinden kopan, sosyal kontrol müesseselerini kaybeden birey ve toplum, bu iki safha ile “**çapraz**” alınmıştır. Yarıyı da ya beyin de ya da kalbinde almaktadır. Böylesi bir çözülmeyi ve ya yabancılaşmayı yaşayanların yüzü, hakikate dönük olmaz. Namazsızlık, anaya-babaya hürmetsizlik, vatansızlık alır başını gider!... Zaten öyle de oluyor.

Çünkü vatanın da, devletinde, insan ve ahlakın da, namaz da dahil olmak üzere bütün ibadetlerinde psikolojik temelleri, kültür emperyalizmi ile yok ediliyor... Başka başka şeylerin psikolojik ve sosyolojik temelleri atılıyor... Her geçen gün bunu daha açık görüyor ve yaşıyoruz.

Her neyse namaz kılmak, namaz ibadetinin gereklerini yerine getirmek, bizleri nereye götürür, bize ne kazandırır, bu sorulara cevap arayan herkes dönüp geçmişine baksın!

En doğru cevabı, geçmiş, geçmişimiz, geçmişleri verecektir. Kendini tanımaktan korkmuyorsa eğer!... Haddini bilmekten kaçmıyorsa eğer! Korkar ya da kaçarsa ne olur? Onun “**kıyameti**” olur!

PROFESYONEL ÜLKÜCÜLER(!)

Ali KINIK

"Doğumunun 100.yılında Arif Nihat Asya'ya İthafen"

Onlar, yaşatmak için değil,sadece yaşamak için vardır.

Onlar, ölmek için değil, ölümlerden kendilerine muhteşem hayatlar çıkarmak için vardır.

Onlar, afiş asmaz, eylem yapmaz, çalışmaz; bunları yapanları aşağılar, uşağı sayar, "uşak"larından da utanırlar üstelik.

Onlar, sosyetik partilerde,kokteyllerde, Anadolu'nun "**kara ülkücüleri**"ni düşmanına kötüleyerek kendini yükselttiğini sanan, her gittiği yolda "**yoldaşını bırakıp kaçan**" salon kahramanlarıdır.

Onlar, mazisindeki binlerce şehidini ananları bile "**eylül sendromu**"na yakalanmış hasta ruhlar olarak tarif edenlerdir.

Onlar, profesyoneldir. Her profesyonel gibi "**transfer olma**" hakları vardır. Bedeli ödendiğinde tereddütsüz çekip giden, şartlar lehine döndüğünde ise utanmadan geri dönenlerdir.

Onlar, tercihleri, inançları, idealleri olanları takıntılı tipler olarak görüp aşağılayıcı bir tavır sergilerler. Bunun gizli bir kıskançlık olduğunu kendilerine itiraf edebilirler mi, bilinmez.

Dedik ya,onlar profesyoneldir, aşkı anlamaz, hesabı anlarlar. Hiçbir aşkın hesaba sığmadığını bilmezler.

Onlar bize hep "**akıl**" verirler, ümit vermez,sevgi vermez, şefkat vermez, iş vermez; kapitalistleşmiş, liberalleşmiş, iğdiş olmuş,akıllara ziyan akıllar verirler.

Onlar, "**ne bizimle, ne bizsiz**" bir hayatın olmadığından muzdariptirler. Varolmamız da hesaplarına terstir, yokolmamız da..

Onlar, hiç hesapsız, en son ne zaman bir insana selam verdiklerini hatırlamayanlardır.

Onlar, rütbeleri söküldüğünde bir hiç olduklarını, hatta "**savaş suçlusu**" sayılacaklarını bildikleri için rütbelerinin emireri, koltuklarının kölesidirler.

Onlar, üstündekilere dalkavuk, altındakilere zalim ve gaddardırlar.

Onlar, hesapların üstünde bir hesap olduğunu bilmezler.

Velhasıl, onlar profesyoneldir, her yerdedirler. Bugün burada, yarın nerde, kimbilir. Ya da, şu an nerde, yarın burada, mümkündür.

"**Profesyonel**" ve "**ülküçü**" kelimelerinin yan yana duramayacağını bilenlere selam olsun.

TÜRK DİN ANLAYIŞI: MÂTÜRİDÎLİK

Hanifi ÖZCAN*

‘Mâtürîdîlik’ Ebu Mansûr Mâtürîdî’nin Türk kültürü içerisinde ortaya koyduğu ve geliştirdiği ‘inanç sistemi’ne ve ‘din anlayışı’na verilen bir isimdir. Bunun yerine, bu din anlayışının daha çok bir fikri kurum ve bir ekol haline geldiğini ifade etmek üzere, bazen ‘Mâtürîdiyye’ adı da kullanılır.

Bu ekole ve bu akıma adını veren Mâtürîdî’nin yetiştiği dönem, Abbasi İmparatorluğu’nun zayıflamasından sonra Mâverâünnehir’de kurulan ve ilim adamlarını himaye etme ve ilmi faaliyetleri desteklemeleriyle tanınan Samani Hanedanlığı’nın (H. 261-390/M. 874-999) en parlak dönemidir. Bu dönemde, gerek Samani Devleti’nin başkenti olan Buhara, gerekse önemli şehirlerin başında gelen ve Mâtürîdî’nin doğup büyüdüğü Semerkand birer ilim ve sanat merkezi haline gelmiş ve Bağdat’ı gölgede bırakacak düzeye ulaşmıştır.¹ İşte, Mâtürîdî her türlü siyasi entrikalardan uzak kalıp böyle bir ilim merkezinde kendisini ilme vererek hür düşünebilen ve imparatorluk ideolojisinin henüz etkisini kaybetmediği böyle bir dönemde, tek başına nakli kullanmanın doğuracağı sıkıntıları sezerek, aklın dinde kullanılabileceği en uygun yolu ve yöntemi göstermeyi başaran büyük bir din bilginidir; birçok eseri vardır, fakat günümüze ulaşan ve bilhassa ona ait olduğu şüpheli olmayan önemli iki eserinden birisi, bir teolojik felsefe klasığı niteliğindeki Kitabü’t-tevhid; diğeri ise bir teolojik tefsir niteliğindeki Te’vîlatu’l-kur’an’dır.

Bu iki eser, Türk İslam düşüncesinin kendisine has özelliklerini yansıtan iki kültür hazinesidir, daha doğrusu, Müslümanlığı sonradan kabul eden Türk milletin din anlayışını ve İslâmiyeti nasıl dünya çapında bir din haline getirdiğini ortaya koyan iki Türk din klasığıdır. Bir başka deyişle, bu eserler, tarihin çeşitli dönemlerinde yapılan serhleri ve açıklamalarıyla, başta Ebu Bekr Muhammed b. Ahmed es-Semerkandî (Ö. 533/1158) olmak üzere, yukarıda sözü edilen diğer birçok ilim ve fikir adamını bir

araya getirerek Mâtürîdîliğin bir ekol haline gelmesini sağlayan ve sadece Türk dünyasında değil, Mısır ve Hindistan gibi farklı bölgeleri de içine alan geniş bir coğrafyada tanınmasında ve taraftar bulmasında etkili olan bir özellik, eserlerin takip ettiği ilmi ve fikri çizgi ile kazanılmıştır. Bu çizgi, dinin gerek teorik, gerekse pratik kısmının anlaşılıp yorumlanmasında ortaya konulan ‘Ebû Hanîfe Metodu’nu dile getirmektedir.

Öyle ki, Mâtürîdî, Türk din anlayışını oluştururken Ebu Hanîfe’ye (ö. 150/767) adım adım takip etmekte ve sisteminin ehr noktasında ona bağlı kalarak, onun görüşlerini rasyonalize etmeye ve felsefi bir zemine oturtmaya çalışmaktadır.² Çünkü Ebu Hanîfe’nin metodu, sonradan Müslüman olanlar için dini anlama ve yorumlamada en uygun metoddur. Bir başka deyişle, bizzat Ebu Hanîfe’nin kendisi de Arap olmayan ve sonradan Müslüman olan bir aileden geldiği için, bir dini sonradan benimseyenlerin karşılaşacağı güçlükleri çok iyi bilmektedir. Ancak o, bu güçlükleri, daha çok aklı kullanarak kıyas ve icthada başvurarak halletmektedir. Çünkü yeni Müslüman olan milletlerin kültürleri farklı olduğu için, ihtiyaçları da farklı olmuş ve bu ihtiyaçlar her zaman nakle başvuru-

olarak çözülememiştir. Ayrıca, Ebu Hanîfe’nin kültür çevresi olan Irak, eskiden beri ilim ve felsefenin geliştiği; çeşitli din mensuplarının bir arada bulunduğu bir kültür merkeziydi. Yeni din ile, eski kültürleri uzlaştırmamanın yegane yolu ise kıyas ve icthada başvurmaktır.³ Bu nedenle, Ebu Hanîfe’nin yolunu izleyen Mâtürîdî de Irak ekolü akılcılığı ve kıyasçılığıyla biliniyordu. Hicaz, daha doğrusu Medine ekolü ise nakli esas alıyordu. Çünkü onların kaybedecek bir şeyleri yoktu; İslam dini zaten kendi kültürleri içerisinde ortaya çıkmıştı. Bu nedenle, Medine ekolü için dini anlatmada en iyi yöntem ‘Sünnet’le karışmış olan Arap kültürünü nakletmek ve güçlü bir Arap milliyetçiliği ortaya koymaktı. Bu da, sonrada Müslüman

olan milletlerin kendi kültürlerini terk ederek Arap kültürünü benimsemeleri, daha doğrusu, Araplaşmaları anlamına geliyordu. Kendi kültürlerini kaybetmeden Müslümanlığı benimsemek ve devam ettirmek isteyenlerin ise yapmaları gereken şey, yeni kabul ettikleri dini, eskiden beri sahip oldukları kültür içerisinde eritmektir. Aksi halde, iyi bir Müslüman olmak için Araplaşmaları gerekiyordu. Nitekim, Mısır bunu tercih etti.

Tarih boyu derin ve köklü bir kültüre ve kültür mirasına sahip Türk milletinin kendi kültürlerini terk edip Araplaşması beklenemeyeceğine göre, yapılması gereken yegane şey, İslamiyeti Türk kültürü içerisinde eritmek ve bir **'Türk İslamı'** oluşturmaktır. İşte, Mâtürîdî, Ebu Hanîfe'nin yöntemine bağlı kalarak bunu başarmak ve dinde aklın dengeli bir biçimde nasıl kullanılabileceğini göstermek için, yukarıda adı geçen iki eseri, yani Tevhid ve Te'vilat'ı kaleme almıştır. Bilhassa Te'vilat, aklı kullanarak kendi yorumlama gücünü gösteren bir **'Kur'an yorumu'** olmasından dolayı, Mâtürîdiyye ekolünün inanç, ibadet ve ahlak anlayışını, yani gerek teorik, gerekse pratik din görüşünü ortaya koyan bir kültür hazinesidir.

Mâtürîdî, bu eserinde Ebu Hanîfe'nin metodunu ve görüşlerini daha sistemli hale getirerek, ayetlerin anlaşılmasında adeta uyulması gereken birtakım kuralları ortaya koymakta ve dinde aklın tutarlı bir biçimde kullanılışını gösteren bir **'usûl'** sunmaktadır. **"Mâtürîdî'nin şu yaklaşımı buna çarpıcı bir örnek olarak gösterilebilir: Yeni Müslüman olanlar Arapça bilmedikleri için namazda ayetlerin nasıl okunacağı bir problem haline gelince, Ebu Hanîfe, toplumun o anda bildiği dili göz önüne alarak, ayetlerin Farsça tercümesiyle namaz kılınabileceğini ifade etmiştir. Mâtürîdî, Te'vilat'ta bundan söz ederken "önemli olan, anlamın doğru olarak, nakledilmesidir; dilin ve cümlelerin söyleniş biçiminin değişmesi anlamın ve hükmün değişmesini gerektirmez; tarih içinde vahyin farklı dillerde gelmesi bunun delilidir"** demek suretiyle,⁴ sonradan Müslüman olan ve kendi dil ve kültürünü kaybetmek istemeyen milletlere, bilhassa Türklere burada bir **'ilke'** koyarak kendi benliklerini koruma imkanını sağlamıştır. Mâtürîdî'nin sistemleştirdiği bu anlayış, gerek kendi döneminde, gerekse kendisinden sonra bir kural olarak uygulanmış; dolayısıyla, **"herkesin kendi diline göre ibadet ve dua edebileceği"** ilkesi, dini anlama ve yorumlamada bir düstur olarak kabul edilmiş ve ibadet için Arapça şart koşulmamıştır. İşte, bu, dinde aklın ve te'vil yönteminin kullanılmasıyla ulaşılan bir sonuçtur ve te'vil, dini sonradan kabul edenler için, bilhassa Türklere için, vazgeçilmez bir yöntem olmuştur.

Türk din bilgini Mâtürîdî'nin **'dini anlama usulü'**nü, yani onun, dini açıklama ve yorumlamada uyguladığı metodu biraz daha açmak ve felsefi bir üslûpla ortaya

koymak gerekirse, denilebilir ki ona göre, din, akıl ve zihin işidir; yani insan akli ve zihni kapasitesinin elverdiği ölçüde dini anlayıp kavrayabilir. Bu demektir ki herkesin dinle ilişkisi farklı düzeydedir; çünkü insanların zihni seviyeleri farklıdır. Mesela:

a) Bazı insanlar naklin yardımına ihtiyaç duymadan düşünme ve delile başvurma yoluyla, yani fikri çabayla anlayabilir. Bunlar sayıları sınırlı olan filozoflar ve alimlerdir.

b) Diğer bir kısım insanlar ise, ancak naklin yardımı ve bildirmesiyle kavrayabilirler. Bunlar, çocuklara benzerler; öğretme; yönlendirme ve uyarmayla kavrayabilirler.

c) Bunların dışında kalanlar ise ne akılla ne de nakille kavrayabilirler; onlar **'hayyan-tabiatlı'** (behâyim) insanlardır; yani onlar sanki akıldan yoksun olan hayvanlara benzerler.⁵ [Mâtürîdî'nin insanların dini anlama kapasiteleriyle ilgili açıklamalarında ortaya koyduğu bu benzetme, ileride görüleceği gibi, Fârâbî'de de vardır ve o bunu insanların idare edilmesiyle ilgili siyasi açıklamalarında kullanır. Mâtürîdî ve Fârâbî arasındaki bu fikri paralellik ise gerçekten dikkat çekicidir.]

Mâtürîdî'ye göre, insanların anlayış ve kavrayış derecelerinin farklı olması, onların toplumda sorumlu tutulabilmeleri için, eğitime açık ve eğitime müsait olanların eğitilmelerini gerekli kılmaktadır; hatta bu toplumsal ve sosyal bir görevdir. Fakat, ferdin Tanrı'yla kendi arasındaki ilk ilişkiyi tesis etmesini ve Tanrı'nın varlığının ve birliğinin farkında olmasını sağlamak, toplumun bir görevi değildir. Çünkü bunu, yani **'tevhid ilkesi'**ni aklı sağlam olan her ferdin bizzat kendisinin bulması gerekir ve bu dini bir zorunluluktur. Ancak unutmamak gerekir ki, akıl, itikadi alanda bir temel ve esas niteliğindeki şeyleri kavrayacak **'itikadi bir bilgi kaynağı'** olmasına rağmen; ameli alanda, yani ibadetle ilgili işlerde bilgi kaynağı olmayıp naklin yardımına ihtiyacı vardır. Bu demektir ki, ibadetle ilgili fiillerde filozof ve alimlerin de belli ölçüde yani Kitap ve Sünnet'e ihtiyaçları vardır. O halde, dinde sadece konuda, akıl bir alettir, bir kaynak değil.⁶

Mâtürîdî'nin **'usûl'**e ilişkin bu görüşleri, onun, insan zihninde fikir ve kavramların oluşmasıyla ilgili anlayışına dayanmaktadır.

devamı var...

* Prof.Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi.

1 P.K. Hitti, Siyasi ve Kültürel İslam Tarihi, çev. S. Tuğ, İstanbul 1980, III. 727.

2 Kemal Işık, Maturidî'nin Kelam Sisteminde İman, Allah ve Peygamberlik Anlayışı, Ankara 1980, s. 15; W. Madelung, 'The Spread of Maturidism and the Turks', *Astas IV Congresso de Escudos Arabes e Islamicas*, 1968 cı 971), s. 123; A.K.M. Eyyub Ali, "Tahaviyye", çev. A. Demirhan, *İslam Düşüncesi Tarihi*, (ed. M.M. Şerhi) İstanbul 1990, C. I, s. 281; A. K. M. Eyyub Ali, "Mâtürîdilik", çev. A. Ünal, *İslam Düşüncesi Tarihi*, (ed. M. M. Şerif), İstanbul 1990, I. 296.

3 M. E. Zehra, Ebu Hanîfe, çev. O. Kesicioğlu, İstanbul t.y., s. 166-172; Hitti, Siyasi ve Kültürel İslam Tarihi, II. 382.

4 Hanîfî Özcan, Mâtürîdî'de Dini Çoğulculuk, İstanbul 1995, s. 63, 125.

5 Bkz. Özcan, Mâtürîdî'de Dini Çoğulculuk, s. 84-85.

6 Ayrıntılı bilgi için bkz. Özcan, Mâtürîdî'de Dini Çoğulculuk, s. 86.

AİLE BAKANLIĞI KURULMALIDIR...

Cafer VAYNİ / Sosyolog

Kanaatime göre aile meselesi, Türkiye'nin en önemli meselesidir. Çünkü her şeyin başı ailedir. Ancak, Cumhuriyet hükümetlerinin çok büyük kısmı aile kurumuna karşı ilgisiz kalmışlardır. Hâlbuki Türk tarihine baktığımız zaman devletin güçlülüğü ile ailenin güçlülüğü arasında paralellik vardır. Devlet güçlüyse aile de güçlüdür. Aile zayıfsa devlette zayıftır. Meseleye bu açıdan yaklaşıldığında bugünkü Türk ailesine bakarak, Türk devleti hakkında çeşitli açıklamalar/tanımlamalar yapabiliriz. Bu açıklamalar genellikle doğru ve tutarlı olacaktır.

Bizim buradaki ana problemimiz, günümüz Türk ailesinin çeşitli etkilerle önemli tahribata uğradığıdır. Hiç bir devirde bugünkü kadar anne-babaya düşman genç oluşmadı. Bugün kuşak çatışması çok yoğun yaşanıyor. Kadın-erkek çatışması da ister-istemez devam ediyor. Sokaktaki insanların yüzlerindeki solukluktan, mutsuz olduklarını tahmin edebiliyoruz. Psikiyatrist ve psikologların büroları gencecik ama sorunlu insanlarla dolup taşıyor. Büyük çoğunluğu fanatik olan gençler, sanki her an patlamaya hazır bomba gibiler. Genç kızlarımız insanın hafızasının alamayacağı küfürleri erkek arkadaşlarına ya da başkalarına savurabiliyorlar. Hiç kimse kimseyi takmıyor. Erkekler borçlanıyor lakin annenin adeta evinin her şeyi olan buzdolabı, çocuklarının avunduğu tek aygıt olan televizyonları haczediliyor.

Hiçbir dönemde, anneler şimdiki kadar mutsuz olmadı. Ve bizler senede bir gün annelerimizi hatırlamaya, sevmeye zorlanıyoruz. Bütün bunlar, ciddi ve sürekli bir aile politikamızın bulunmayışından kaynaklanıyor.

BATI'DA DURUM...

Batı'da hızlı kentleşme, göç ve sanayi devriminin

dayattığı yeni yaşama biçimleri ve değerleri aile kurumunu parçalanma ve dağılma sürecine itmiş ve ailenin temel fonksiyonlarını yerine getiremeyecek derecede zayıflamasına yol açmıştır. Bunun sonucu olarak ailenin bölünmesi, parçalanması, tek ebeveynli ailelerin giderek artması, boşanma oranlarının yükselmesi, evlilik dışı beraberliklerin çoğalması, nesebi gayri sahih çocukların artması, kültürel ve ahlaki değerlerde yozlaşma, toplumsal anomie, suç oranlarının artması, uyuşturucu kullanımı, bireysel ve toplumsal şiddetin yaygınlaşması, kimlik bunalımı, milli ve manevi değerlerden yoksunluk, psikolojik rahatsızlıklar, tatminsizlik vb. gibi insanı ve dolayısıyla toplumu tehdit eden sorunlar baş göstermiştir.

Batı ailesindeki bu sorunlar çözümüne yönelik yaklaşımlar ve "Aile Politikaları"nın oluşmasını zorunlu kılmıştır. Günümüzde tüm gelişmiş Batı ülkelerinin aile politikaları vardır. Farklılık aile politikasının organizasyonu ve uygulamalardadır. Örneğin, Fransa, Almanya, Belçika, Lüksemburg gibi bazı ülkelerde aile politikası belirli bakanların ya da hükümet mekanizmasının sorumlu olduğu bir görev alanı olarak kabul edilmektedir. Bu ülkelerde aile işlerinden sorumlu bakanlar vardır ve bakanların görevleri arasında aile sözü açıkça belirtilmiştir. Hollanda ve Portekiz gibi bazı ülkelerde ise aile adının yer aldığı bürokratik bir mekanizma vardır. İngiltere-

re ve Danimarka gibi bazı ülkeler de ise örtük ama ciddi aile politikaları vardır. Aile politikalarında tutarlılık ve ciddiyet hâkim olan Batı ülkelerinde Adepta; “Her şey aile için” yegâne slogan olmuştur.

Reagan, 28 Mayıs 1985’de, tüm Amerikan halkına hitaben yaptığı konuşmasında; “İnanıyorum ki, her hangi bir ekonomik politikanın değeri, toplumumuzun temeli olan ailelerin güçlendirilip-güçlendirilmediği ile ölçülür. Aile kadar çalışma, iş ve tasarruf

yaratana başka araç yoktur. Aile hayatı kadar insanı yücelten kurum yoktur.” demiştir. Reagan, vergi reformu paketini yürürlüğe koyarak her aile için vergiden muaf tutulma sınırını 2000 dolara çıkartmıştır. Bu sayede vergi indirimine gidilerek, ailelerin lehine bireylerin geliri artırılmıştır.

AİLE ARAŞTIRMA KURUMU’NUN TRAJEDİSİ...

Türkiye’de aileye yönelik ilk ve tek ciddi çalışma 29 Aralık 1989 tarihli 396 sayılı kanun hükmünde kararname ile kurulan Aile Araştırma Kurumu’dur. 1980 sonrası Türk toplumundaki değişimlere bakıldığında AAK’nun kurulması gayet isabetli bir karardır. Türk ailesinin bütünlüğünün, güçlendirilmesi ve sosyal refahının artırılması için gerekli araştırmaları yapmak ve projeler geliştirmek, bunların uygulamaya konulmasını sağlamak, aile ile ilgili milli politikanın oluşmasına yardımcı olmak üzere kurulan AAK, kurulduğu andan itibaren yoğun politik ve feminist tartışmaların hedefi olmuştur. Bu tartışmaların sonucunda 1992’den sonra işlevsiz hale getirilmiştir. Son 10 yıldır şu anda TBMM Plan ve Bütçe komisyonunda görüşülen kurumun teşkilat kanunu, yasallaştırılmamıştır.

59.Cumhuriyet Hükümeti’nin aileden sorumlu Devlet Bakanı Sayın Güldal Akşit’ in TBMM, Plan ve Bütçe Komisyonunda 14 Ekim 2003 tarihinde ifade ettiği gibi; “Aile Araştırma Kurumu kuru-

luşundan bugüne ele aldığı konularla, yaşanan güçlükler için çözüm olabilecek pek çok yöntemin bilgi ve birikimine sahiptir.

Bütün aksaklıklara ve eksikliklere rağmen Kurum, geçtiğimiz 14 yıllık zaman diliminde pek çok bilimsel ve eğitsel projeyi gerçekleştirmiş ve kendi alanında göz ardı edilmesi mümkün olmayan bir bilimsel birikime ulaşmıştır.”

AİLE BAKANLIĞI KAÇINILMAZDIR

Görüldüğü gibi Türkiye’de aile politikaları bu güne kadar ihmal veya istismar edilmiştir. Peki, ne olacak? Bugün Türk ailesi çok büyük problemleri yaşamaktadır. Daha büyük sorunlarla da karşı karşıyadır. Dolayısıyla sosyal politikamızın temeline aileyi almak zorundayız. Bu da siyasal istikrarsızlığın, çarpık göç, sanayi ve kentleşmenin yoğun yaşandığı ülkemizde kurulacak olan bir AİLE BAKANLIĞI ile mümkündür. Aile Araştırma Kurumu, Kadının Sorunları ve Statüsü Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Genel Müdürlüğü kurulacak olan bu bakanlığa bağlanmalıdır. Yine, bakanlık bünyesinde çeşitli alanlara yönelen genel müdürlükler ve daire başkanlıkları ihdas edilmelidir. Son olarak ta, kurulması teklif edilen AİLE BAKANLIĞI’nın hâkimiyetinde bir televizyon kanalı bulunmalıdır. TRT’nin kanallarından birisi de tahsis edilebilir. Bu televizyon aracılığıyla aileyi koruyucu ve güçlendirici yayınlar yapılmalıdır.

Unutulmamalı ki, devletimizin gerçek gücü, güçlü ve sağlıklı Türk ailesine bağlıdır.

ÇIKTI

İsteme Adresi:
Türk Ocağı Cad.
Oğuzlar Mah. 42.
Sokak No: 26
Balgat / ANKARA
Tel: (312) 285 44 44

KAFKASLARIN VE TÜRKİSTAN'IN STRATEJİK ÖNEMİ

Çağrı Kürşat YÜCE

Azerbaycan, Gürcistan, Ermenistan, Nahçıvan ve İran Azerbaycan'ın yer aldığı coğrafi bölgeye genel adlandırılmayla Kafkasya denmektedir.

Kafkasya'nın coğrafi konumuna baktığımız taktirde; buranın, Avrupa-Afrika-Asya eski kara kütlelerinin arasına girmiş olan ve 5000 km kıyı uzunluğu bulunan Akdeniz, Adalar Denizi, Boğazlar, Marmara Denizi, Kara Deniz ve Azak Denizi gibi birbirine bağlı iç denizlerin oluşturdukları bir su koridorunun doğu ucunda olduğu görülmektedir. Aynı zamanda, Hazar Denizi ile de doğuya sokulmuş ve bağlanmış bir konumda bulunduğunu bilmekteyiz.

Ayrıca, Fırat ve Dicle ırmakları da bu koridoru ortaya çıkaran Hazar Denizi ile Karadeniz ve Akdeniz'in Hint Okyanusu'na kolaylıkla bağlanmasını sağlayacak bir vaziyet ve istikamete sahip bulunmaktadır. Bu durumda Kafkasya kuzey-güney ve doğu-batı yollarının birleştiği bir bölge oluyor demektir.⁽¹⁾

Kafkasya, geçmişte olduğu gibi günümüzde de önemini korumaktadır. Kafkaslar, bulunduğu yer itibari ile, Türkistan'ın ve Hazar Havzası'nın zenginliğinin taşınması bakımından Avrupa ile Asya arasında Anadolu'ya ulaşan bir köprü vazifesi görmektedir.

Öte yandan, Kafkasya, petrol, doğalgaz, gibi bir çok stratejik maden ve enerji kaynakları yönünden de zengin durumdadır. Şu anda, dünyanın süper güçleri olan ABD, Almanya, İngiltere, Fransa, Japonya, Çin gibi ülkeler; başka kaynaklar bulamadıkları taktirde, petrol kaynaklarının bol olduğu Kafkaslara yönelecektir. Bu durum bölgenin huzurunun kaçmasına sebep olacağı gibi, kanlı çatışmaları da beraberinde getirecektir. Zaten son zaman-

larda, ABD ile Rusya Federasyonu arasındaki mücadele Gürcistan'daki darbe ile kendini göstermiştir.

Bugün SSCB dağılmış durumdadır. Ancak, ABD, Avrupa ve Japonya'nın Kafkasya'ya ilgi ve bağımlılıkları devam etmektedir, çünkü, gelişmiş olan bu süper güçler sanayilerinin gücünü koruyabilmek ve sürekliliğini sağlayabilmek için ucuz ve kaliteli petrole kavuşmak zorundadırlar.

Bu devletlerin mevcut ihtiyaçlarını sağlayabilecek en yakın bölgelerden birisi Kafkasya diğeri ise, dünya petrol rezervinin % 60-65'ini elinde bulunduran Ortadoğu ülkeleridir.

Çarlık Rusya'sı ve SSCB'nin dış politikalarının ortak hedefi açık denizlere inmek ve böylece egemen bir güç olarak dünyaya hükmetmektir. Bu durumda dikkati çeken İsmail Berkok ise şöyle söylemektedir: "**Rusya eğer Basra Körfezi'ne inebilse, kendisine uygun bir konum kazanmış olacaktır.**"

Kafkasya, Rusya'yı Basra Körfezi'ne indirecek en kısa yolun başındadır. Bundan başka, Kafkasya miğferinin çevresindeki ülkeler, özellikle Basra Körfezi Havzası da bir çok kaynakları ihtiva etmektedir. Bu suretle Kafkasya'nın önemi, geçmişe nazaran daha da çok artmaktadır.⁽²⁾

Türkistan'ın da Kafkasya gibi stratejik önemi çok büyüktür. Türkistan, Orta Asya'da bulunmakta olup, batıda Hazar Denizinden, doğuda Altay Dağlarına, güneyde Karakum Dağları ve Horasan'dan, kuzeyde Ural Dağlarıyla Sibiry'a'ya kadar uzanan geniş bir alandır.⁽³⁾

Merhum Zeki Velidi TOGAN hocamızın yaptığı araştırmaya göre 5 milyon km², den daha fazla bir alan kaplamaktadır.(5.340.066 km²) Bu yüzölçümü ile Türkistan, eski SSCB topraklarının % 20'den fazlasını teşkil etmektedir. 15 tane Sovyet Cumhuriyetleri'nden 5 tanesi (Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Tacikistan) Türkistan'dadır.

Türkistan, aynı zamanda alan itibariyle Avrupa kıtasının yarısına, Türkiye'nin yüzölçümünün ise 7 katına eşittir.

Azerbaycan'ın yer aldığı Kafkasya, tarih içinde Asya-Avrupa arasında bir geçiş kanalı olmuştur. Türkistan ise, bu kanalın başındaki köprü konumunu korumaktadır. Bu

Harita 1: Kafkasları Gösteren Bir Lokasyon Haritası

Harita 2: Türkistan ve Komşu Devletler

konum, gerek kuzey, gerekse güney Asya ülkelerinde Avrupa'yı bağlamak açısından çok önemli bir yoldur.

Türkistan, Tatar Başkurdistan, Sibiry, Çin (Çin hakimiyetindeki Doğu Türkistan), Pakistan, İran ve Kafkasya ile ortak olan bir coğrafya üzerindedir. Türkistan'a komşu olan bu ülkeler 33 milyon km² büyüklüğündedir.

Bu ülkeler, Türkistan'ın 5 milyon km² den fazla bir alanı ile çok büyük coğrafi bir saha oluşturmaktadır. Türkistan'dan Avrupa'ya ve Ortadoğu ülkelerine kolay ve kısa yollardan ulaşılabilir.

Türkistan'ın coğrafi konumunun yarattığı stratejik öneminin dışında, bu bölgenin askeri açıdan da önemi çok büyüktür. SSCB komşu ülkelere karşı kullanmak üzere Türkistan'da iki üs kurmuştu. (Afganistan'ın işgaline buradaki üs'ten yararlanmıştır.)

Bu askeri üs'ler ile çevredeki geniş alanlar kontrol altın-

da bulunmakta, gerektiği hallerde yapılacak askeri operasyonlar, bu üs'ler tarafından planlanıp uygulanmaktadır. Her iki askeri üs de modern silahlarla donatılmış olup, Sovyet askeri idaresi tarafından da vurucu gücü çok yüksek olarak ifade edilmektedir.⁽⁴⁾

Türkistan morfolojik ve morfometrik durumu sebebiyle (çok geniş, değişken bir arazi olması step, dağlar, ovalar, vadiler vb) Sovyet ordusunun her çeşit ve her miktarda savaş araç ve malzemelerinin rahatça korunabileceği büyük bir depo olarak dikkati çekmektedir.

Türkistan'ı oluşturan cumhuriyetlerden biri olan Kazakistan, nükleer güç deposu durumundadır. Üstelik 20 milyona yakın nüfusu ile Rusya, Ukrayna ve Özbekistan'ın ardından dördüncü sıradadır. Ayrıca büyük bölümü bozkır ve kuzeyde çöl olan toprakları yer altı zenginlikleri bakımından iştah kabartıcı olarak durmaktadır.⁽⁵⁾

Kazakistan'ın diğer Orta Asya Türk Cumhuriyetlerine oranla, uluslararası politikada çok önemli kalan hususların başında, eski SSCB'nin nükleer silahlarını devir alan dört cumhuriyetten (öbürleri Rusya Federasyonu, Beyaz Rusya ve Ukrayna) birisi olmasıdır. Nükleer silah sahibi dünyadaki tek Türk devletidir.

Bunlarla birlikte, emek faktörünün temeli olarak görülen nüfus, Türkiye'de olduğu gibi Türkistan'da da olumlu bir yapı sergilemektedir. Türkistan'daki Türk Cumhuriyetleri nüfus yönünden güçlü durumdadırlar ve nüfusları her geçen gün artma temayülündedir. Ayrıca, buraların nüfusları genç ve dinamik bir yapıya sahiptir.

Sovyetler döneminde bu nüfus yapılarının değiştirilmesi için mecburi yer değiştirme ve kolonizasyon politikaları

HAZAR BÖLGESİ PETROL VE GAZ REZERVLERİ

	İspatlanmış Petrol Rezervleri (Milyar Varil)	Olası Petrol Rezervleri (Milyar Varil)	Toplam Petrol Rezervleri (Milyar Varil)	İspatlanmış Gaz Rezervleri (Tcf)	Olası Gaz Rezervleri (Tcf)	Toplam Gaz Rezervleri (Tcf)
AZERBAIJAN	3.6 - 12.5	27	31-40	11	35	46
İRAN*	0.1	12	12	0	11	11
KAZAKİSTAN	10.0 - 17.6	85	95 - 103	53 - 83	88	141 - 171
RUSYA*	0.3	5	5	-	-	-
TÜRKMENİSTAN	1.7	32	34	98 - 155	159	257 - 314
ÖZBEKİSTAN	0.3	1	1	74 - 88	35	109 - 123
TOPLAM	16.0 - 32.5	163	179 - 195	236 - 337	328	564 - 665

*Yalnızca Hazar çevresindeki rezervler dahil edilmiştir. Kaynak: U.S. Energy Information Administration (1999). (Tcf: Trilyon kübik fit)

takip edilmiştir. Rus ve Slav ırkı, "Büyük Sovyet Projesi" gereğince Türkistan'a ve Kafkasya'ya yerleştirilmişlerdir.⁽⁶⁾

Bunlara ek olarak Türkistan'ın zengin tabii kaynaklarını da ekleyebiliriz. Türkistan'ın bulunduğu bu geniş sahalar fevkalade zengin kaynaklara sahip bulunmaktadır. Bunların bazılarını şu şekilde sıralamamız mümkündür; Petrol, doğalgaz, kömür, krom, kurşun, çinko, altın vb gibi...

Özellikle petrol ve doğalgaz rezervlerinin çok fazla olması bölge ve dünya devletlerinin dikkatini çekmekte geç kalmamıştır.

Azerbaycan'da bulunan petrolün rezervinin 3,3 milyar ton olduğu bilinmektedir. Hazar Denizi'ndeki yataklar da ilave edilirse Kazakistan'daki petrol yatakları rezervinin 4,5 milyar tonu aşacağı tahmin edilmektedir. Türkmenistan'da ise rezervin 1 milyar tona yakın olduğu belirtilmektedir. Aynı şekilde Türkistan'daki diğer Türk Cumhuriyetleri de petrol rezervleri yönünden küçümsenmeyecek ölçüdedirler.

Türk Cumhuriyetleri'nden en fakiri olan Türkmenistan, zengin doğalgaz yataklarına sahiptir. Türkmenistan'ın toplam doğalgaz rezervi 21 trilyon m³ olduğu tahmin edilmektedir.⁽⁷⁾ Kazakistan'ın ise 2 trilyon m³ civarında doğalgaz rezervinin olduğu bilinmektedir.

Kömür bakımından da Türkistan çok zengindir. Bir fikir vermek için şunu belirtmekte fayda vardır. Muhtelif kömür madenlerinden sadece Kazakistan'daki Karaganda kömür ocağının rezervi 63 m³ milyar ton olarak belirlenmiştir. 1947'de, Turgay vilayetinde yeni bir kömür ocağı keşfedildi ve rezervinin tahminen 53 milyar ton olduğu bildirilmiştir. Aynı şekilde Ubagan kömür ocağı 40 milyar tona yakın kömür rezervine sahiptir. Muhtelif yerlerdeki rezervi fazla olmayan kömür ocakları ile birlikte Türkistan'da, 80'den fazla kömür ocağı mevcuttur.⁽⁸⁾

Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'nin yeraltı ve yerüstü kaynakları bakımından oldukça zengin olmasının ve buna karşılık, dünyanın çoğu yerinde bu kaynakların tükenme

noktasına gelmiş olmasının, bölgeyi, gerek hammadde gerekse sanayi ürünleri bakımından çok önemli bir pazar durumuna getirmektedir.

Günümüz savaşlarının toprak ilhakının daha çok, pazar ilhakına dönüştüğü dikkate alınırsa, BDT'yi oluşturan cumhuriyetlerin dünya siyasetini belirleyici rolleri daha iyi anlaşılacaktır.

Bu denli stratejik önemi bulunan cumhuriyetlerin, dünya siyasetinde söz sahibi ülkeler ile söz sahibi olmaya aday ülkelerin sürekli ilgi alanları içinde kalacağı ve Türkiye'nin de bu süreç içinde roller

üstleneceği açıktır.

Türkistan, ziraat bakımından çok büyük bir önem taşımaktadır. Burada birtakım imkansızlıklara rağmen çok çeşitli tarım ürünleri yetiştirilmektedir. Tarım ürünlerinin başında şekerpancarı, mısır, pamuk ve pirinç gelir.

Türkistan, Sovyet pamuk üretiminin % 95'ten fazlasını, ham ipeğin % 75'ini, meyvenin % 60'ını, pirinçin % 65'ini ve Karakul Kürkü'nün % 100'ünü üretiyordu. Bu bölge ayrıca, eski Sovyet Rusya'nın üçüncü mısır evi olarak da bilinmekteydi. Fakat, bağımsızlık sonrası üretimde büyük oranda değişiklikler olmuştur.

Türkistan hayvancılık bakımından da çok elverişli şartlara sahiptir. Özellikle Kazakistan'da geniş çayır ve otlaklar eski Sovyet Rusya'nın hayvancılık ekonomisinde çok önemli bir yer tutmuştur. Çünkü, SSCB'deki tüm çayırın 1/4'ü Kazakistan'dadır. Buralardaki otlaklar tüm eski Sovyet Rusya'daki otlakların %45'ini oluşturur.⁽⁹⁾

İnsanlık tarihi boyunca jeopolitik önemini korumuş olan Kafkaslar ve Türkistan, medeniyetlere beşiklik ettiği gibi, muhtelif zenginlikleriyle de her zaman ilgi odağı olmuştur. Bahse konu olan bu bölgeler, stratejik önemleri, coğrafi özellikleri, çok çeşitli zenginlikleri ile de dünya tarihinde önemli roller oynamıştır. Saydığımız bir çok sebepten dolayı, Kafkaslar ve Türkistan'ın önemi hiçbir zaman kaybolmayacağı gibi, her geçen gün daha da artacaktır.

1- BERKOK, İsmail, Tarihte Kafkasya, İst. Mat. İst. 1958, sh. 12.

2- Mütercimler, Erol, 21. yy.'ın Eşiğinde Uluslararası Sistem ve Türkiye Türk Cumhuriyetleri İlişkileri Modeli, Yön. Matb. İst. 1993, Sh. 37.

3- HAYIT, Baymirza, SSCB'deki Türklüğün ve İslamın Bazı Meseleleri, TDAVY, İst. 1987, Sh. 124.

4- ULUDAĞ, S. Memedof, Sovyetler Birliği'ndeki Türk Devletlerinin Sosyo-Ekonomik Yapıları, TOBBY, Ank. 1992, Sh. 48.

5- HAYIT, Baymirza, age. sh. 124.

6- HAYIT, Baymirza, age. sh. 64.

7- TOGAN, Z. Velidi, Türklüğün Mukadderatı Üzerine, Yağmur Y. İst. 77, sh. 62.

8- EROL, Seyfettin, Türk Birleşik Devletleri, İrfan Y. İst., 1999, Sh. 208.

9- TOGAN, Z. Velidi, age., sh. 62.

İSRAİL'İN KÜRT KARTI

Ahmet DEMİR

Geçtiğimiz günlerde Dünya gündemine gelen Irak'ın üçe bölünmesi konusunu 1997'de çıkan İsrail'in Kürt Kartı adlı kitabımızın ilk baskısında detaylı olarak ele almıştık. O dönemde okuyucularımıza belirttiğimiz bu plan bugün adım adım gerçekleşmektedir...

Şimdi bu planı detaylı bir şekilde gözler önüne sermeye çalışacağız.

"Beka" stratejisi

Siyonistlerin beka planının parçalarından biri olan çevre stratejisi, açık ilan edilmiş bir politikaydı. Siyonistler, kendilerine stratejik olarak yakın gördükleri ülkelerle yakınlaşmak istenmişlerdi ve bunu gizli tutmak için de bir gerek yoktu.

Oysa beka stratejisinin daha da önemli olan bir diğer parçası, bu denli rahat ve açık bir biçimde ifade edilebilecek bir içeriğe sahip değildi. Çünkü bu parça, siyonistlerin Arap devletlerini nasıl parçalayabileceği sorusuna cevap arıyordu ve böyle bir planın diplomatik alanda ifade edilmesi, kuşkusuz büyük bir skandal olurdu. Bu nedenle, beka stratejisinin bu parçası, gizlice tasarlandı ve uygulamaya kondu.

Ancak siyasette zaman zaman görüldüğü gibi, bu konuda da bazı "sızıntı"lar oldu ve beka stratejisinin bu gizli parçası ile ilgili bazı bilgiler, dolaylı da olsa İsrail Devlet mekanizmasının dışına çıkıp dış dünyaya ulaşabildi. İsrail Dışişleri'nde eski bir görevli olan Oded Yinon'un, 1982 yılında Dünya Siyonist Örgütü'ne bağlı Enformasyon Dairesi'nin İbranice yayın organı Kivunim'de yazdığı bir rapor, işte bu "sızıntı"ların en önemlisiydi. **"1980'lerde İsrail İçin Strateji"** başlığını taşıyan yazı, siyonistlerin tüm Ortadoğu'yu kendi beka stratejileri uyarınca düzenlemeyi, tüm bir bölgeyi **"hayat sahası"** haline getirmeyi hedeflediklerini gösteriyordu.

Yinon'un raporu, Ortadoğu ülkelerinin demografik yapısını kendine temel alıyordu. Bu demografik yapının özeti şuydu: Ortadoğu ülkelerinin hiç biri, homojen birer **"ulus-devlet"** değildiler; aksine, yapay biçimde birbirine tutturulmuş birer zoraki mozaiktirler. Bu durum, Ortadoğu'yu 19. yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılın ilk çeyreğinde sömürgeleştiren Avrupal güçlerin yaptığı bölgesel bir düzenlemenin sonucudur. Sömürgeciler, Irak, Suriye, Lübnan, Ürdün gibi Ortadoğu ülkelerini nüfus ya da mezhep temeline göre değil, kendi idari bölüşümlerine göre oluşturmuşlar, sınırları da masa üzerinde cetvelle çizmişlerdir. Dolayısıyla bu ülkelerin hiç biri, sosyolojik bir **"ulusa"** sahip olmayan, yapay ve dolayısıyla da kolaylıkla çözümlenip dağılabilecek devletlerdir. Suriye ya da Irak vardır, ama **"Suriye milleti"** ya da **"Irak milleti"** gibi sosyolojik bir gerçek yoktur. Dahası, bu devletlerin sınırları içinde birbirlerine pek de dostça bakmayan farklı dini ve etnik gruplar vardır. Bu yüzden Oded Yinon, bu devletleri iskambil kağıdından yapılmış evlere benzeterek şöyle der:

"Müslüman Arap alemi, buralarda yaşayan insanların dilek ve arzuları hiç dikkate alınmadan yabancılar tarafından bir araya getirilmiş, iskambil kağıtlarından yapılmış geçici bir ev gibidir. Keyfi olarak 19 devlete bölünmüştür. Her biri birbirine düşman azınlıklardan ve etnik gruplardan oluşturulmuştur. Dolayısıyla bugün her Müslüman Arap devleti, içten etnik toplumsal çöküntü tehdidi altındadır; bazılarında iç savaş başlamıştı bile."

Peki böylesine karışık bir Ortadoğu'da siyonistlerin beka stratejisi ne olacaktır? Cevap basittir; **"divide et impera"**, yani bu yapay devletlerin parçalanıp çözülmelerini sağlamak. www.fikiryazilari.net Yinon, her Arap ülkesine sırayla değinir ve nasıl parçalanabilecekleri konusunda fikir yürütür. İlk olarak, 1975'ten bu yana -İsrail'in büyük katkılarıyla- süren iç savaş nedeniyle zaten fiili olarak parçalanmış olan Lübnan'a değinir:

"Lübnan zaten fiilen var olan beş bölgeye bölünecektir. Bu bölgeler, bir Maruni-Hristiyan bölgeyi, bir Müslüman bölgesini, bir Dürzi bölgesini ve bir Şii bölgesiyle Haddad'ın milisleri aracılığıyla İsrail'in denetimini altındaki bölgeyi içerecektir."

Yinon, Lübnan'ı kendisine model alarak, diğer Arap ülkelerinin nasıl parçalanabileceği konusunda şunları yazar:

"Lübnan'ın beş bölgeye bölünmesi, Mısır, Suriye, Irak ve Arap yarımadası dahil bütün Arap alemi için emsaldir ve o yolda da ilerlenmektedir. Sonradan Suriye ve Irak'ın da Lübnan'da olduğu gibi etnik ve dini bakımdan ayrı ayrı bölgelere bölünmesi İsrail'in uzun vadede doğu cephesindeki birinci hedefidir. Kısa vadedeki hedefi ise bu devletlerin askeri gücünün zayıflatılmasıdır."

Yinon, Suriye hakkındaki öngörüsünü şöyle detaylandırır:

"Suriye etnik yapısına uygun olarak, bugünkü Lübnan'da olduğu gibi çeşitli devletlere ayrılacaktır. Böylece kıyıda bir Şii Alevi devleti, Halep bölgesinde bir Sünni devleti, Şam'da buna düşman bir başka Sünni devleti, ve Havran, kuzey Ürdün ve belki bizim Golan'da bir Dürzi devleti. Böyle bir devletleşme uzun vadede bölgede barış ve güvenliğin garantisi olacaktır ve bu hedef bugün artık erişebileceğimiz kadar yakındır."

Yinon, Suriye'nin parçalanmasının bölgede **"barış ve güvenliğin garantisi"** olacağını söylemektedir. Yahudi Devleti'nin bekası, bir başka deyişle bölgenin onun için **"barış ve güvenlik"**le dolu olması, ancak Arap devletlerinin çözülüp parçalanması ile mümkün olabilmektedir çünkü. (Raporun, İsrail'in zamanı geldiğinde Golan Tepeleri'ndeki işgalini sona erdebileceği de anlaşılmaktadır. Yinon'un **"bizim"** diye tanımladığı Golan, birleşik bir Suriye'ye olmasa da, parçalanmış bir Suriye'nin **"bakiye"**lerinden birine verilebilir.)

Yinon, Suriye'nin bu tür bir çözülmeye nasıl sürüklenebileceği konusunda fikir yürütürken, ülkedeki Alevi azınlık iktidarının yarattığı gerilime dikkat çeker:

"Bugün Suriye ordusunun büyük bölümü Sünnidir, ama başlarında Alevi subaylar vardır. Irak ordusu ise ağırlıklı olarak Şiidir, ama subayları Sünnidir. Bunun uzun vadedeki önemi büyüktür ve bunun içindir ki, ordunun sadakatini uzun ömürlü olamaz... İktidardaki güçlü askeri rejim (Hafız Esad rejimi) dışında, Suriye'nin temelde Lübnan'dan hiç bir farkı yoktur. Nitekim bugün Sünni çoğunluk ile iktidardaki Alevi azınlık (nüfusun yalnızca % 15'i) arasında sürmekte olan gerçek iç savaş içindeki sorunun vahimliğini gözler önüne sermektedir."

Gelecek sayıda; Irak'ın bölünmesi ve siyonistlerin ortadoğu planı

15. ERCİYES ZAFER KURULTAYI YAPILDI

PROVOKASYON GİRİŞİMLERİNİN
BOŞA ÇIKARILDIĞI
ERCİYES ZAFER KURULTAYINDA
YÜZBİNLER BULUŞTU...
...VE BİR AĞIZDAN HAYKIRDI:

“HAREKETİN LİDERİ / DEVLET BAHÇELİ”

Gerek yurtiçinde olsun, gerekse yurtdışında olsun her yıl yüzbinlerce ülkücü, bir yıl boyunca görmediği gönüldaşları ile buluşup, hasret gidermek için işini – gücünü bırakıp, akın akın Erciyes’e koşar.

Hiçbir dünyevi kaygı, onları bu seferinden alıkoyamaz. Bir yıl boyunca yalnız başını bulutlara dayayan Erciyes, çadırların kurulmasıyla birlikte adeta canlanır, bağrına basar bu toprakların evlatlarını...

Kurultay zamanı güneş bir başka doğar çadırların üstüne; rüzgar bir başka eser serinletmek için dağa çıkmış canları...

Akşamları çadırlarda kurulan dost sofralarında diz kırılıp, birlikte kaşık sallanır pilava...

Daha sonra yakılan ateşler etrafında çayla birlikte muhabbetler de demlenir, nasıl geçip gittiği belli olmayan, durdurulması vakitle birlikte...

Artık oradaki herkes için zaman ve mekan kavramları hükmünü yitirmiş, sanki başka bir alemde yaşamaya başlamışlardır...

Vakit sabaha evrilmeye başladığında, ertesi gün

hangi çadırdaki buluşulacağı kavilleşilir yatmadan önce...

Fakat... Fakat bu yıl dost maskeli hainler, ihanetlerinin gölgesini düşürmeye çalıştı Erciyes’e... Elleri-nin karasını çadırlara bulaştırmaya çalıştılar...

Gönüldaşların arasına nifak sokmak için fitne ve fesat tohumlarını Erciyes’e ekmeye kalktılar...

Ancak onları ne şimdiye kadar uğramadıkları Erciyes kabul ederdi, ne de Erciyes’tekiler... Nitekim öyle de oldu.

Hareketi baltalamak için düşmanla işbirliği yapan hainleri, galeyana gelen ülkücülerin elinden kurtarıp, sağ - salım kurultay alanını dışına çıkaranlar, o devamlı karalamaya çalıştıkları Ülkü Ocaklarının sağduyulu yöneticileriydi...

Ertesi gün Ülkücüler, MHP Genelbaşkanı Devlet BAHÇELİ konuşma yapacağı alana girerken ve konuşmasından sonra, bu hainlere karşı tepki olarak, her zamankinden daha gür bir sesle haykırıyorlardı:

“HAREKETİN LİDERİ / DEVLET BAHÇELİ”

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

NE KAMUSAL ALANI ULAN ALLAH HER YERDE VAR!!!

Ülkü Ocakları, Allah'ın varlığını "kamusal alan" gibi tartışma içine sıkıştırılan zihniyete tepki gösterdi. Yayınladığı basın açıklaması ve hazırladığı afişlerle Müslüman-Türk'ün kimliği üzerinde baskı yapan zihniyetlere uyarıda bulundu.

Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan Satılmış, AKP iktidarı ve YÖK arasında geçen tartışmaları şu şekilde analiz etti:

Tapu sicil belgesi, Müslüman-Türk'ün elinde bulunan Türkiye'de varlığımızı anlamlandıran değerleri yaşama ve yaşatma, adeta azınlık bir zihniyetin tahakkümüne göre belirlenmeye çalışılmaktadır.

Bir tarafta binlerce kiliseyi faaliyete geçmesi için onaran, Heybeliada

Ruhban Okulu'nu açma iznini veren ve Denizli'de camileri yıkmaya çalışan "Yahudi Cesaret Ödüllü" AKP iktidarı, diğer tarafta İslam inancını yaşamak isteyenlere karşı "sarışın zenci" muamelesi yapan ve olabildiğince katı olan YÖK gibi bir kurum...

... Türkiye bir an önce kendi öz sürecine dönmeli ve beyni başkasının elinde olan sözde devlet adamları ve bürokratlardan arındırılmalıdır.

Bu ülkede konulan kurallar, önce ev sahibi olan Müslüman-Türk'ün varlığını anlamlandırılmalıdır. Önceliği ve ev sahibini karıştıranları uyarmayı, milli bir sorumluluk olarak kabul ediyoruz.

HEYBELİADA RUHBAN OKULU AÇILAMAZ

AB'nin bütün dayatmalarını emir algılayan AKP iktidarı, Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması için hazırlıklara başladı. Tarihte şer yuvası olmuş ve aynı zihniyetin devamı olacak Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması girişimlerine Ülkü Ocakları yayanlıdığı açıklama ile 'bu okul kesinlikle açılmaz' ikazında bulundu. Ülkü Ocakları Genel Merkezi açıklamasında şunlara değindi: Türk milletinin istekleri, talepleri karşısında hep geri adım atmakla ünlenen AKP iktidarı, son olarak Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması isteklerine karşı yine olumlu cevap vererek safını bir kez daha göstermiştir. AKP'nin, devlet mekanizmasını işleten bütün kanunları Avrupa Birliği ve ABD eksenine göre belirlemesi Türkiye'yi misyonerler yatağına çevirmiş durumdayken, adeta Yunan yayılmacılığının lojistik merkezi gibi çalışacak Heybeliada Ruhban Okulu'nu dayatmalar karşısında açmak, bu ülkeden milli ve dini genetikleri ile oynamak olacaktır.

İstanbul'dan "Konstantinopolis" diye söz eden Fener Rum Patriği Bartholomeos'un sinsi emellerine hizmet edecek bu okulun, ABD ve AB'nin isteğiyle açılacak olması, Türkiye'nin temelini konulmuş bir dinamit olmaktan öteye geçmeyecektir.

ÜLKÜCÜLER PARTİSİNE SAHİP ÇIKTI

Ülkü Ocakları tarafından yayımlanan basın açıklaması özetle şöyledir:

Siyasi iktidar AKP'nin Türk milletinin varlığını ABD ve AB'ye her şeyi ile pazarladığı bir süreçte, önünde tek engel olan Milliyetçi Hareket Partisi'ni, başta Hürriyet Gazetesi olmak üzere çeşitli medya araçları ile engel olmaktan çalmaya çalışmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin hazırladığı kitapçık, tamamen Türk milletinin varlığını muhafazaya dönük ve Türk milletinin yaşadığı atmosferi tahlil eden ve tamamı çeşitli gazetelerde yayınlanmış tespit-lerdi.

Bölücüleri Dışişleri Bakanlığı'nda ağırlayacak kadar yüz-süzleşen AKP'nin çalışma arkadaşları gibi davranan bir kısım medya, bunları görmezlikten gelmekte fakat "Türk milletinin varlığı için kaygı-larını yansıtan, mücadele eden" Milliyetçi Hareket Partisi'ni yerden yere vurmaktadır.

Bize göre herkes rolünü oynamaktadır. Rolünü oynayanların bir tarafında da BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu ve Ramiz Ongun gelmektedir.

Sol çizgide yayın yapan Birgün Gazetesi'ne verdikleri demeçte ortak özellikleri "MHP düşmanlığı olan" kişilerle aynı söylemleri kullanarak, iğreti bir görüntü vermişlerdir.

KESK Başkanı Sami Evren, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile aynı üslubu kullanan Muhsin Yazıcıoğlu ve Ramiz Ongun, MHP düşmanlığı modasına yine hareket kazandırıldığı şu günlerde, onlara kendi çaplarında destek vermektedirler.

Hürriyet Gazetesi'nin maksatlı ve iktidarla olan menfaatleri için manipülasyona dayalı olarak verdiği haberi, hizmet edilen yerleri mutlu edecek şekilde "Birgün Gazetesi'ne" yorumlayan Muhsin Yazıcıoğlu ve yine aynı gazete de "Askerleri uyarı yapmaya çağıran zihniyet hastalıklı zihniyettir" diyerek MHP düşmanlığı yapan Ramiz Ongun, bu hafıza da yerini koruyacaktır.

Hürriyet Gazetesi'nin karanlık oyunu içinde sırf muhaliflik olsun diye figüranlık rolü oynayanlar, Ülkücülerin "davasma, partisine, liderine" bağlılığı karşısında yenilmeye ve hüsrana yaşamaya hep mahkum olacaktırlar.

CAMI VE OKUL YANLARINDA İÇKİ SATTIRACAK KADAR DEĞİŞTİLER...

Kutsal değerleri sömürerek siyasi rant toplayan ve bunu tek başına iktidar gibi bir kazanç çeviren AKP'nin, attığı her adımında gerçek yüzü daha net görülmektedir. AKP, rotasını çevirdiği Batı değerleri konusunda her gün yeni bir uygulama, yeni bir icraat yapmaktadır.

En son gerçekleştirdikleri ise 'Cami ve okul yanında içki

satışının önünü açan yönetmenlik değişikliğidir'. Bu değişikliklerle beraber artık okul ve cami yanlarında içki satılabilecek ve bu yerlere "saygı, dikkat" denen kavramlar yok sayılacaktır. Okul ve cami yanlarında içki satmanın önünü açarak tehlikeli saygısızlığa imza atan AKP'yi kınıyor ve bu kararını düzeltmesini diliyoruz.

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

ÜLKÜ OCAKLARI: ÖLDÜRÜLEN TÜRK İŞÇİNİN KATİLİ AKP İKTİDARIDIR

Müslüman Irak topraklarının işgalinde ABD ve onun emperyalist ortakla yanında yer alan AKP, orada ölen birçok Irak'lının, Türkmen'in ve geçtiğimiz gün öldürülen Murat Yüce isimli Türk'ün vebalini taşımaktadır.

Irak işgali başlamadan önce ölecek ABD askerlerinin kaygısına düşen ve kaygısını kamuoyu ile paylaşan AKP, aynı kaygıyı Müslümanlar adına duymamaktadır.

Murat Yüce isimli vatandaşımız, bu kirli savaşta

vahşice kurban edilmiştir. Geride trajedik bir fotoğraf gibi yoksul ve gözü yaşlı ailesini ve çocuklarını bırakmıştır.

Bun benzer acıların yaşanmaması için, AKP iktidarını Irak politikası Türk milletinin menfaatleri adına tekrar gözden geçirmesi noktasında uyarıyoruz.

Murat Yüce isimli vatandaşımıza tekrar Allah'tan rahmet, kederli ailesine başsağlığı diliyoruz.

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ...

Türkiye, ABD ve AB'ye endeksli bir takım güçlerin elinde öz benliğinden ve kimliğinden koparılmaya çalışılmaktadır. Müslüman ve Türk kimliği bu ülkede ikinci sınıf muamele görürken, bun dışındaki unsurlar çeşitli imtiyazlar kazanmaktadır.

Sözde İslamcı bir kimlikle iktidara gelen AKP'nin hazırladığı zeminle, Türkiye'de Müslüman-Türk kimliği her türlü saldırıya uğramakta, bir takım çevreler de elindeki bütün imkanları bu noktada seferber etmektedirler.

Birçok milli ve dini değerlere saldırmayı, onları küçük görmeyi marif sanan medya, şimdi de Çanakkale'yi hedef alarak, destanın ritüellerine sahip çıkmayı küçük görerek "hurafelerle işgalîyet" olarak yansıtmaktadır.

Milli zaferimiz, büyük destanımız Çanakkale'ye, şuur bulmak için gösterilen yoğun ilgiyi, kamuoyuna "irtica" süzgeçinden yansıtarak yine birilerine hedef yaptırmak istemektedirler.

Hele, Türkiye misyoner yatağına dönmüşken, her evin altında kiliseler çalışır hale gelmişken, bunları görmeyip özellikle Çanakkale'yi tartışma konusu yapmak hiçte iyi niyetli bir yaklaşım olarak görülmemektedir.

Bir takım çevreler "irtica" etiketli gündemle Türkiye'nin asıl yaşadığı tehlikelerin üstünü örtmektedirler. Bu ülkede şimdi ale-nen başka dinlerin "irtica" faaliyetleri yapılmakta fakat "vur abalıya" misali Müslümanlar üzerinde projektör ışıkları, yakıcı bir şekilde tutulmaktadır. Çanakkale Zaferi ve destanı üzerinde başlatılan tartışmalara her Türk dikkatli ve şuurlu bir şekilde yaklaşmalıdır.

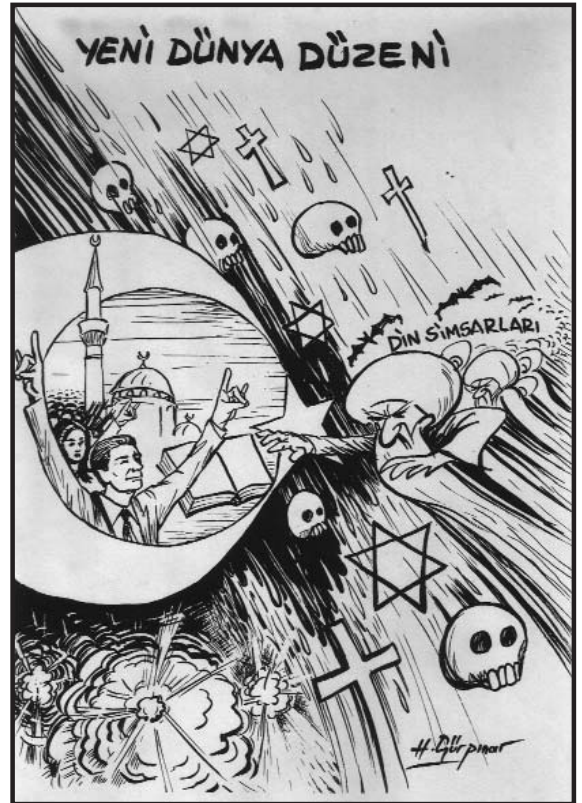
Yaklaşık ikiyüzelli kiloluk gülleyi tek başına kaldırıp namlu

ağzına süren Seyit Çavuş'un ve "Çanakkale Geçilmez" diyerek şehit olan ve bize bu ülkeyi bağışlayan binlerce Türk askerinin ima gücü bizim referansımız olmalıdır.

Milli destanımız üzerinde hesap yapan ve onu yıpratmaya dönük her tü çalışmayı da, faaliyeti de kınıyor ve "Çanakkale Ruhunun" temsilcileri olarak bu konuda uyarımızı iletiyoruz.

KARİKATÜR

BALIKESİR HUTBESİ

Ey Millet ALLAH (c.c.) birdir. Şanı büyüktür. ALLAH (c.c.)'ın selameti, atfeti ve hayrı üzerinize olsun.

Peygamberimiz Efendimiz Cenab-ı Hak tarafından insanlara hakayık-ı diniyeyi-dinin hakikatını tebliğe memur ve resul olmuştur. Kanuni esasisis, cümlemizce malumdur ki, Kuran-i Azimmüşandaki husustur. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz, son dindir. Ekmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa hakikate tamamen tevafuk -uygunluk- etmemiş olsaydı, bunula diğer kavanin-ı tabiiyeyi-kainat ilmi -kanunu- yapan Cenab-ı Hak'tır.

Arkadaşlar; Cenab-ı Peygamber mesaisinde iki dara, iki haneye malik bulunuyordu. Biri kendi hanesi diğeri ALLAH (c.c.) evi idi.

Millet işlerini ALLAH (c.c.) evinde yapardı. Hazreti Peygamberin isr-i -ayak izi- mübarekelerine iktifaden -kafi gelen- bu dakikada milletimize, milletimizin hal ve istikbaline ait hususatı görüşmek mksatıyla bu dar-ı kutside ALLAH (c.c.)'ın huzurunda bulunuyoruz.

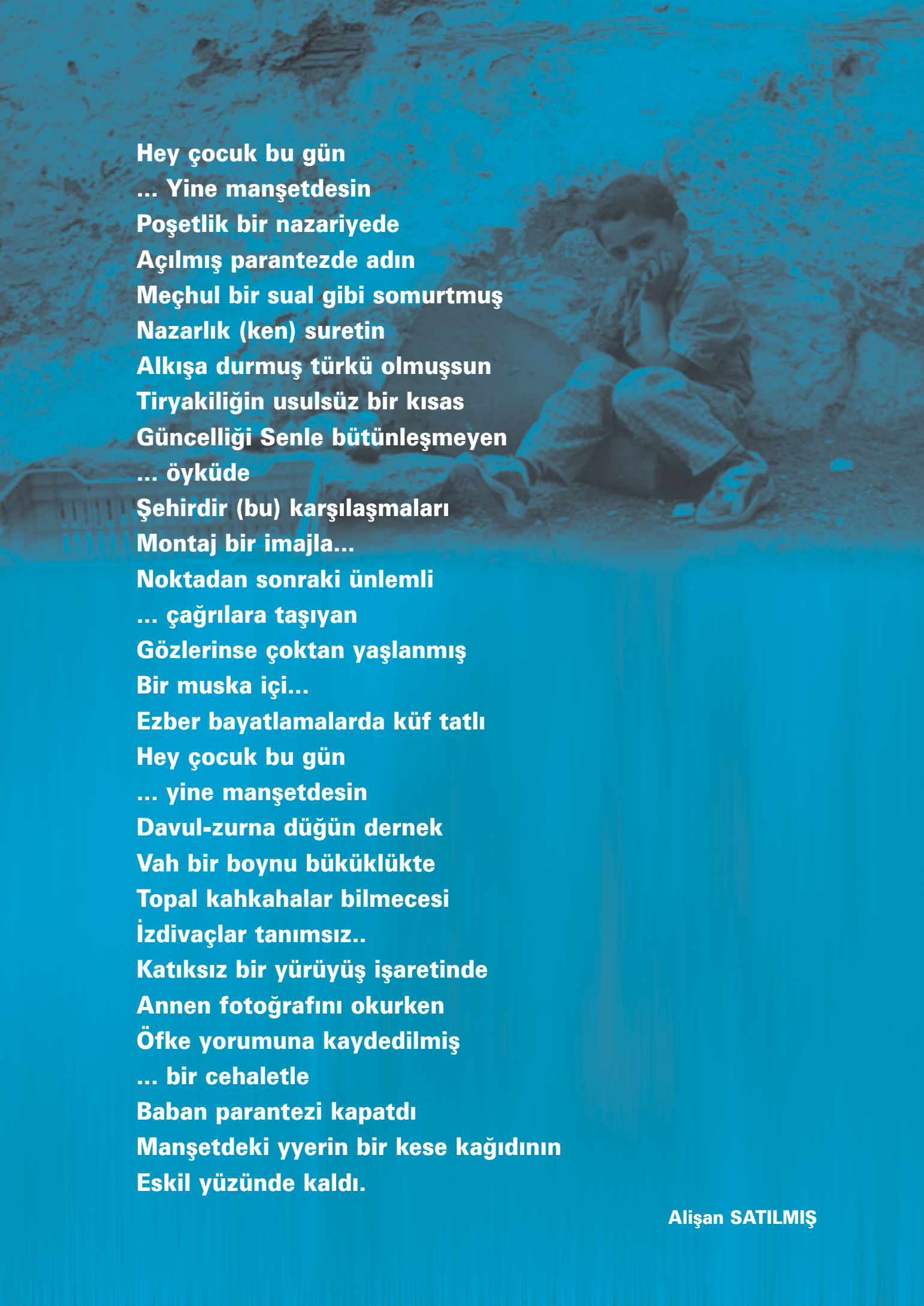
Beni buna mazhar eden Balıkesir'in dindar ve kahraman insanlarıdır. Bundan dolayı çok memnunum. Bu vesile ile büyük bir sevaba nail olacağımı ümit ediyorum.

Efendiler; Camiler birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Camiler itaat ve ibadet ile beraber din dünya için neler yapılmak lazım geldiğini düşünmek, yani meşveret için yapılmıştır. Millet işlerinde her ferdin başlı başına faaliyette bulunmak elzemir.

İşte bir burada din ve dünya için istikbal ve istikbalimiz için, bilhassa hakimiyetimiz için neler düşündüğümüzü meydana koyalım. Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepinizin düşüncelerini anlamak istiyorum. Amal-i miliye, irade-i milliye yalnız bir şahsın düşüncesinden değil bilumum efrad-ı milletin arzularının emellerinin muhassalasından -neticesinden- ibarettir. Binaenaleyh benden ne öğrenmek, ne sormak istiyosanız serbestçe sormanızı rica ederim.

(7 Şubat 1923 Çarşamba, Zağnos Paşa Cami) Balıkesir

Mustafa Kemal ATATÜRK

Hey çocuk bu gün
... Yine manşetdesin
Poşetlik bir nazariyede
Açılmış parantezde adın
Meçhul bir sual gibi somurtmuş
Nazarlık (ken) suretin
Alkışa durmuş türkü olmuşsun
Tiryakiliğin usulsüz bir kısas
Güncelliği Senle bütünleşmeyen
... öyküde
Şehirdir (bu) karşılaşmaları
Montaj bir imajla...
Noktadan sonraki ünlemler
... çağrılara taşıyan
Gözlerinse çoktan yaşlanmış
Bir muska içi...
Ezber bayatlamalarda küf tatlı
Hey çocuk bu gün
... yine manşetdesin
Davul-zurna düğün dernek
Vah bir boynu büküklükte
Topal kahkahalar bilmecesi
İzdivaçlar tanımsız..
Katıksız bir yürüyüş işaretinde
Annen fotoğrafını okurken
Öfke yorumuna kaydedilmiş
... bir cehaletle
Baban parantezi kapattı
Manşetdeki yyerin bir kese kağıdının
Eskil yüzünde kaldı.

Alişan SATILMIŞ